FRUMOSUL MEU MUSULMANUL

SUCIU LUCREȚIA

EDITURA DIGITALĂ
2015

FRUMOSUL MEU MUSULMANUL

Suciu Lucretia

Ediţie publicată la Editura Digitala

2015

Toate drepturile asupra ediţiei digitale a acestei cărţi sunt rezervate Editura Digitala. Nici o parte din această carte nu poate fi reprodusă sub nici o formă sau metodă fără acordul scris al autorului.

Aveţi drepturi de utiliza acestă carte doar pentru propria persoană. Această carte digitală nu poate fi revândută sau dată către alte persoane. Dacă doriţi să împărţiţi această carte cu o altă persoană, vă rugăm să achiziţionaţi încă o copie pentru fiecare cititor. Dacă citeşti această carte şi nu ai achiziţionat-o, te rugăm să accesezi magazinul preferat de cărţi digitale şi să-ţi cumperi propria copie.

E luna iulie anul 2013…

Niciodată n-am simțit mai intens pustiul deșertului iar soarele n-a fost niciodată mai fierbine ca acum.

M-am aventurat din nou printre dunele de nisip să respir pentru ultima oară aerul deșertului pentru că simt că n-am să-l mai calc niciodată în această lume. Mâine voi pleca pentru totdeauna și-mi este atât de greu să părăsesc aceste locuri, louri sacre pentru mine, locuri în care el, frumosul meu musulman a învățat să meargă, s-a jucat în nisipul deșertului copil fiind, și-a călcat acest pământ zi de zi…

Simt că sunt una cu acest pământ al deșertului, simt că m-am ridicat din acest nisip înfierbântat de soare, iar mai mult decât toate, simt că locul meu pentru eternitate este aici.

Chiar aici vreau să-mi găsăsc odihna veșnică, în acest nisip fierbinte al deșertului, locul în care el, frumosul meu musulman mângâie cu talpa lui fină acest nisip fierbinte. Aș vrea să mă pot preface în acest nisip, să fiu în calea lui, sub pașii lui în fiecare zi, să-l simt călcându-mă cu picioarele lui fine, să-l simt cu mine, să rămân cu el pentru totdeauna pentru că el este parte din mine.

Canicula deșertului nu este atât de aprigă precum durerea din sufletul meu! M-am pierdut pe mine însumi, nu mă mai regăsesc. Sunt undeva aici, o parte din acest nisip și vreau să devin nisip al deșertului. Să simt cum mă mângâie vântul și mă poartă dintr-o parte în alta așa cum viața mea m-a azvârlit în acest loc de unde provin, acest loc este o parte din mine și eu sunt o parte din el, eu și deșertul suntem o singură ființă care are două forme diferite.

Iar mâine dimineață când voi pleca voi pierde o parte din mine, pentru că cealaltă parte din mine este aici în acest deșert.

Și n-am să pot trăi fără o parte din mine. Ce bine ar fi să mă pot preface în nisip! N-aș mai deranja pe nimeni cu prezența mea și-aș fi aici cu el pentru totdeauna. Energia corpului meu se va ridica în înaltul cerului, dar n-o să plec înapoi în univers, voi rămâne aici cu el, iar cu spiritul meu îl voi veghea mereu pe frumosul meu musulman, am să pot să-l trezesc cu un

sărut dimineața, să bem cafeaua împreună, să luăm cina împreună iar seara să mă așez în brațele lui și să adorm fericită.

Ce bine ar fi să mă eliberez din acest corp în care stau ostatecă de atâta timp! Corpul acesta mă împiedică să fiu liberă, sunt aici într-o închisoare din care nu pot ieși. Vreau să ies, pentru că corpul este doar pământ, nisip al deșertului, nimic mai mult. O unealtă pe care o folosim în această lume așa cum folosim o mașină să călătorim dintr-un loc în altul.

Tocmai de aceea trebuie să îngrijim acest corp pentru că el este singura unealtă pe care o putem folosi pe această lume, și mai mult decât atât, nu trebuie să ne confundăm pe noi cu acest corp biologic ridicat din țărână. Noi suntem spirit, energie. Corpul este o parte din țărână iar spiritul nostru este o parte din Energia Universală la care fiecare dintre noi ne întoarcem după ce scăpăm din această închisoare biologică.

Și eu vreau să scap! Vreau să fiu din nou liberă, vreau să pot zbura în înaltul cerului, să pot atinge stelele și să pot coborâ în adâncul oceanelor.

Dar niciodată nu voi pleca de aici fără frumosul meu musulman. O să rămân să-i sărut buzele dimineața și să-l învelesc în serile răcoroase. Să-l veghez în fiecare noapte și să-l ocrotesc în fiecare zi. Am să-l aștept aici altă sută de ani, sau sute de ani, una câte una, până atunci când sufletele noastre se vor întâlni din nou în aceeași dimensiune, până atunci când vom fi unul din nou, un întreg, noi. Pentru că eu sunt tu și tu ești eu nu suntem eu și tu, suntem noi.

Dar nu vreau să vă vorbesc despre mine, vreau să vă vorbesc despre el, frumosul meu musulman.

S-a născut aici, în aceste locuri, prima rază de soare care i-a atins fața a fost acest soare al deșertului, primul pas pe care l-a făcut a fost în acest nisip fierbinte din care provenim toți. Pe frumosul meu musulman îl văd cu ochii minții în fiecare zi, văd cum mama sa l-a alăptat, văd cum i-a îndreptat primii pași în viață, văd cum crește, cum se joacă prin acest nisip, îl văd…

Îl simt mereu în preajma mea așa cum îți simți cămașa care îți atinge corpul, simt că el este o parte din energia mea și eu sunt o parte din energia lui. Suntem un întreg, noi.

N-am să-i zic pe nume, am să-i zic doar musulmanul, frumosul meu musulman... iubitul meu musulman... îngerul meu păzitor...

Pentru mine el este începutul și sfârșitul, el este Universul meu infinit, simt cum se desprinde sufletul din mine și-l urmează. Defapt eu nu-mi mai aparțin, aparțin lui, sufetul meu este cu el mereu, mintea mea rătăcește prin acest deșert și-l vede crescând an de an, pentru mine el nu îmbătrânește niciodată, chipul lui devine mai matur și mai frumos an de an. Sunt cu tine frumosul meu musulman, sufletul meu este la tine și te sărută în fiecare dimineață atunci când deschizi ochișorii tăi frumoși și plăpânzi.

Ador felul în care mă privești, nimeni nu m-a privit așa ca tine, nici măcar mama mea care mi-a dat viață. În privirea ta am văzut totul, stelele de pe cer, adâncul oceanelor, și am văzut mai ales iubirea adevărată, ne-am văzut pe noi îmbătrânind împreună...

Întreabă-mă de ce te iubesc atât de mult, și-am să-ți răspund că nu știu, simt doar atât că tu ești o parte din mine și-am venit în această lume să te întâlnesc din nou, să te îmbrățișez din nou... ca și cum tu ai fi fost al meu pentru eternitate, dar vezi tu dragul meu, e doar simțire, dealtfel nimeni n-a înțeles încă cu adevărat misterele acestul Univers. Cu mintea mea caut mereu să descopăr, să înțeleg și să elucidez misterele acestui Univers atât de ambiguu, atât de abstract încă pentru omenire.

Unii încearcă să-l definească prin religie, alții încearcă să-l explice științific, oamenii de rând au perspective de simț comun asupra lui, însă cert este că omenirea este încă departe de adevăr. Noi suntem doar niște existențe efemere în această lume, insignifianți în comparație cu forțele universale. Suntem în acest Univers așa cum sunt frunzele de stejar care cad în fiecare toamnă, iar primăvara apar altele mai frumoase, mai fragile, mai tinere și mai sănătoase. Suntem un strop de energie din Energia Universală care s-a sădit în acest corp biologic în care trebuie să locuim în jur de 100 de ani de viață, fiecare după cum este capabil să-și îngrijească această unealtă numită corp pe care a primit-o drept dar de la Univers.

Acest corp biologic care nu este altceva decât o bucată de pământ care a prins viață, noi suntem mult mai mult, suntem spirit, suflet, energie, restul este doar nisip al deșertului.

Dar nu vreau să ating aici subiecte măreţe, dealtfel nimic nu este mai măreţ, mai sacru pentru mine decât frumosul meu musulman. El e totul! Sunt în această lume pentru el! M-am întors să-l regăsesc... Restul este un infinit gol...

Mereu noi ca oameni ne confundăm pe noi înşine cu acest corp biologic, şi mai grav este faptul că ne confundăm propria noastră existenţă cu această sută de ani în care folosim acest corp biologic. Din păcate mulţi dintre noi se limitează doar la această stare de existenţă efemeră iar cu mintea lor nu pot înţelege defapt adevărata stare a existenţei noastre.

Mai grav este atunci când, cu mintea lor elaborează teorii eronate cu care caută să limiteze şi să argumenteze starea noastră de existenţă la această stare efemeră, în acest corp biologic, fără să fie capabili să înţeleagă adevărata existenţă universală a noastră. Cu supoziţiile lor limitate influienţiază vieţi, dezvoltă prototipuri de gândire şi-şi cresc copiii în acest spirit limitând astfel capacitatea de dezvoltare a cunoaşterii universale.

Mulţi uită să caute să-şi cureţe energia, uită să se reculeagă, să mediteze, să se roage. Defapt toate sunt doar forme de curăţare a acestui strop de energie care locuieşte în corpul nostru biologic, a acestui suflet care suntem noi.

Avem două forme de existenţă în această viaţă, Energia Divină din noi pe care trebuie să o curăţăm sistematic, şi acest corp biologic de care ne folosim şi care este singura noastră unealtă în această stare de existenţă efemeră.

Mulţi dintre noi se focalizează doar pe unealta biologică pe care au primit-o uitând cu desăvârşire de Energia Sacră din ea, uită defapt cine sunt cu adevărat şi se identifică cu unealta biologică efemeră pe care o folosesc în această viaţă, viaţă care nu este altceva decât o formă a existenţei noastre în acest Univers.

Îşi îngrijesc corpul biologic, celor care nu le place ceva la această unealtă numită corp caută să-i schimbe forma prin diverse tehnici şi operaţii estetice. Prea puţini însă se focalizează pe ceea ce suntem, pe suflet. Îşi curăţă corpul zilnic însă uită să-şi facă curăţenie în suflete.

De ce să ne curăţăm Energia Sacră? Pentru că noi trebuie să ne întoarcem de acolo de unde venim, acasă, aici suntem doar în vacanţă. Acasă suntem

acolo unde Energia Universală dăinuiește de-o eternitate. Noi trebuie să ne întoarcem acolo, pentru asta trebuie să ne pregătim, să ne curățăm stropul acesta de Energie Universală care suntem defapt noi.

Trebuie să ne pregătim în același mod în care ne pregătim corpul zilnic. Ne spălăm, ne parfumăm, ne îmbrăcăm cu haine curate și frumoase. Tot așa trebuie să ne gătim și sufletul, cu energie curată, în sufletele noastre să nu lăsăm nici un colțișor în întuneric. Să-l luminăm cu energie bună și iubire pentru noi înșine și pentru cei din jurul nostru.

Mereu căutăm să împărțim câte ceva pe acest Pământ, fie mâncare, fie haine, fie case, mașini, animale, unelte sau alte bunuri. Uităm că defapt nu posedăm nimic din toate astea, le folosim doar pentru o perioadă de timp după care le lăsăm urmașilor. Nu avem nimic dragii mei, avem doar iluzia posesiunii când defapt tot ce avem cu adevărat sunt momentele frumoase pe care le trăim unii cu alții și sufletul din noi.

Avem copiii care ne bucură viețile și oamenii de lângă noi care ne privesc cu iubire, indiferență sau ură. De aceea sunt importante relațiile pe care le avem cu cei din jur. Pentru că ele ne afectează în mod direct.

Cu noi în eternitatea Universului luăm doar aceste simțiri pe care le-am trăit în această existență efemeră. Fie ele bune sau rele. Nimic altceva! Tocmai de aceea este bine să trăim în iubire și curățenie sufletească pentru că această stare a existenței noastre este mult prea scurtă s-o trăim în ură și dușmănie căutând să alergăm după lucruri efemere și insignifiante.

Noi ca oamni nu avem nimic de împărțit pentru că defapt nu posedăm nimic, e doar iluzia că avem când defapt avem doar în jur de o sută de ani de existență pe Pământ. De aceea tot ce avem mai scump de împărțit și dăruit celorlalți este timpul nostru. Dăruim defapt prin prezența noastră pentru că orice lucru și-l poate procura ori care dintre noi cu puțin efort. Putem cumpăra o mașină, o casă și așa mai departe, dar nu putem cumpăra o inimă, o îmbrățișare sinceră, un suflet, defapt nu putem cumpăra un om.

Mi-am pierdut bunica, mie mi-e tare dragă, bunica este defapt o parte din sufletul meu și nu vorbesc despre bunica la trecut pentru că știu că ea este undeva acolo în Univers într-o altă stare de existență. Dar am pierdut-o din această viață, de aceea dragii mei este important timpul aici pentru că el

este tot ce avem de împărțit. Vedeți dumneavoastră?! Eu nu-mi pot cumpăra o altă bunică!

Și acum probabil că vă întrebați ce legătură au tote acestea cu frumosul meu musulmanul. Au o mare legătură, frumosul meu musulmanul știe și înțelege toate aceste lucruri, defapt el le înțelege mult mai profund decât mine.

Frumosul meu musulman este dulce la chip, trăsăturile lui sunt unice, ochii lui sunt plini de lumină și iubire, mâinile lui sunt atât de fine și pielea lui atăt de catifelată, dar dincolo de chip, frumosul meu musulman este înțelept. Prin înțelepciunea lui deslușește cele mai abisale secrete ale Universului, are o explicație pentru orice fenomen și mai mult decât atât, frumosul meu musulman știe să asculte și știe să te înțeleagă. Cu privirea lui îți spune că te iubește chiar și atunci când îți face o remarcă.

Privesc la deșertul nesfârșit...

Și-l văd aici zburdând printre dune în anii săi din copilărie pe frumosul meu musulman.

Îi văd mâinile și fața pline cu nisip, îi văd hăinuțele delicate de copil și-n mintea mea mă joc cu el prin deșert...

Aici a crescut el! S-a născut într-o familie cu o situație modestă din care mai provin încă trei frați, doi mai mari și unul mai mic și încă o soră. Au crescut toți aici în Egipt. Iar sângele care curge prin venele lui este sângele strămoșilor lui din Egiptul Antic. Acei strămoși care au lăsat lumii întregi monumente grandioase cum sunt obeliscurile, templele și piramidele clădinte cu mâinile lor. De atâtea sute de ani oamenii din întreaga lume caută să înțeleagă și să exploreze secretele acestei civilizații unice. Însuși leagănul existenței uname pe Pământ. Cu toții avem în noi un strop din nisipul deșertului pentru că din acest nisip s-a născut omenirea. Aici începe viața!

Atunci când ne întoarcem aici fie și pentru o scurtă vizită, avem impresia că ne-am regăsit pentru o clipă în acest nesfârșit al deșertului.

Nu degeaba antichitățile din vechiul Egipt sunt expuse în toate colțurile lumii, este dovada că ele sunt parte din sufletul nostru. Egiptologia este după cum bine știți o adevărată știință și desigur că nu ne trebuie o dovadă

mai mare să putem înțelege importanța acestei civilizații și puritatea sângelui care curge prin venele acestor oameni.

Frumosul meu musulman și-a spălat fața în apele adânci ale bătrânului Nil. Ce păcat că nu m-am prefăcut în apa Nilului să-i sărut fața atunci când apa se prelingea peste corpul lui acoperit de pielea sa catifelată!

Vreau să fiu în tot ce-l înconjoară, să fiu peste tot! Să fiu nisip sub tălpile lui, să fiu apa care îi spală fața dimineața, să fiu scaunul pe care se așează, să fiu ceașca de cafea din care bea el să pot să-i simt buzele cum mă ating dimineața.

Frumosul meu musulman...

Iubesc să respir acest aer al deșertului. L-ai respirat atât de des! Văd aerul ieșind pe nările tale, e un aer sacru pentru că el a fost acolo, în interiorul tău frumosul meu musulman...

Mintea mea rătăcește acum printre anii tinereții tale...

A crescut aici frumosul meu musulman, în Africa de nord, în Egipt, pe una din străzile mărginașe ale orașului Giza.

Giza este al treilea oraș ca mărime din Egipt, urmând după Cairo și Alexandria și are o populație de peste 3,5 milioane de locuitori. Defapt Giza este mai mult o suburbie a capitalei Egiptului, Cairo, deoarece este situată la 20 de km de Cairo pe malul drept al Nilului.

Renumele Gizei este dat de faptul că aici se află Platoul Giza care este principalul complex de piramide egiptene.

Aici se află cele mai importante monumente antice din întreaga lume cum sunt: Marea Piramidă din Giza, Marele Sfinx, Muzeul Corabiei Solare, și alte piramide și temple.

Aici a crescut frumosul meu musulman, a călcat aici fiecare părticică de nisip, și a petrecut mult timp în aceste locuri încărcate de istoria civilizației.

Aici aerul este altfel, unic. Soarele strălucește diferit, altul este răsăritul și apusul în Giza. Atunci când prinzi o dată aici răsăritul Soarelui este de ajuns să te îndrăgostești de Egipt pentru totdeauna. Este tulburător de emoționant să vezi cum piramidele sunt învăluite treptat în lumina Soarelui dimineața,

îți dă impresia că te afli undeva la începutul lumii, uiți de timp și spațiu, simți că ești doar tu și nesfârșitul Univers.

Părinții frumosului meu musulman, deși au avut o situație modestă, au ținut ca copiii lor să fie educați așa că toți cinci au urmat studii, fiecare după capacitățile și preferințele lor.

Frumosul meu musulman și-a urmat primii ani de studii în orașul Giza după care s-a înscris la o universitate din Cairo.

Lui îi plăceau deșertul și cămilele. Iubea să-l prindă seara în preașma Sfinxului și dimineața să privească răsăritul.

O dată ce și-a terminat studiile medii părinții lui i-au dat o cămilă. Nu erau bogați așa că n-au putut să-i ofere mai mult. Iar el le-a mulțumit și-a dorit pentru o vreme să colinde deșertul.

Nu și-a propus să meargă la universitate însă împrejurările vieții și inima i-au îndreptat pașii către aceste locuri și această treaptă de dezvoltare umană.

Iubea deșertul, însă puține locuri în deșert pot susține viața așa că era mereu în mișcare. Deși nu era un beduin, și-a dorit pentru o vreme să fie unul dintre ei, să simtă mirosul și inima deșertului.

Beduin înseamnă locuitor al deșertului iar acest cuvânt se trage din cuvântul arab badawi, defapt beduinii sunt prin însuși tradiția lor locuitori ai deșertului, trăiesc în triburi și străbat centura deșertică a Africii.

Beduinii sunt oameni foarte conservatori păstrând de secole tradițiile islamului și un mod de viață vechi de secole fiind defapt triburi nomade, însă numărul lor exact nu este cunoscut cu exactitate.

Frumosul meu musulman îi idoaliza, și-a dorit de mic copil să străbată deșertul, stătea serile la marginea orașului Giza și urmărea apusul visând la ziua în care el cu cămila lui va străbate și simți inima deșertului.

Își dorea să mânânce pâine coaptă pe foc, orez picant și carne prăjită, să asculte muzică tradițională și poezie, să învețe din poveștile nemuritoare ale beduinilor și să privească dansul fetelor în lumina focului sub clar de lună.

Frumosul meu musulman și-a propus să învețe limbajul deșertului, să devină un cunoscător al plantelor și să fie de ajutor celor din jur.

Și așa a făcut!

Și-a zis în sinea lui că viața nu este altceva decât opera propriilor noastre decizii și acțiuni iar el este singurul om care poate face ca ceea ce-și dorește cu adevărat să și trăiască aievea. A înțeles că el este în măsură să facă lucrurile să se întâmple așa cum își dorește și că acestea se vor întâmpla în urma propriilor sale acțiuni.

Așa că a acționat! Deoarece nu poți hoinări singur prin deșert, s-a alăturat unui trib nomad. Beduinii sunt renumiți prin calitatea lor de ospitalieri așa că nu a fost prea greu să se alăture tribului.

A vorbit cu Sheik-ul tribului (care este defapt conducătorul de trib), Sheik-ul este cel mai bătrân și înțelept bărbat dintr-o familie nobilă. Aici diferența socială se face în funcție de strămoși și de profesie iar căsătoriile dintre tinerii care fac parte din clase sociale diferite este greu de acceptat, însă se poate trece totuși dintr-o clasă socială în alta.

În tradiția beduinilor bărbatul este cu atât mai bogat cu cât are mai multe cămile iar atunci când se căsătorește, el oferă viitoarei sale soții un anumit număr de cămile.

-”Oricine este binevenit în tribul nostru și se poate din nou întoarce la noi”, i-a răspuns Sheik-ul frumosului meu musulman.

Așa că frumosul meu musulman a îmbrăcat și el haine lungi și largi care să-l protejeze de soarele fierbinte din deșert, a îmbrăcat o cămașă lungă, albă din bumbac (thawb) pe care a prins-o cu o centură iar peste ea și-a pus o haină largă (abaya), și-a acoperit capul cu un Shamagh susținut de Agal (care este defapt un cordon dublu, împletit).

A venit și ziua plecării! Și-a luat la revedere de la familie, și-a luat cămila și și-a îndreptat pașii către tribul de nomazi cu care se asociase.

A găsit o mulțime de oameni, capre, turme de oi și cămile, corturile de piele confecționate de femei și pe toți beduinii pregătiți de drum.

Și-a luat cu el cele trebuincioase, a tras aer în piept și-a pornit să colinde deșertul, să-și împlinească visul...

Simțea acum fierbințeala soarelui iar buzele i se usucau de sete, le uda cu puțină apă pentru că acolo la marginea dunelor de nisip cel mai de preț dar este apa, numai o cămilă poate intui unde este apa în deșert așa că beduinii ascultă și ei de cămilele lor. Om și animal, în deșert sunt toți suflete.

Acest trib de beduini aveau drept sursă de venit organizarea de excursii turistice în deșert (safari) în colaborare cu egiptenii care îi puneau în legătură cu turiștii interesați de acest gen de vacanțe. Totodată mai confecționau diferite obiecte-suvenir pe care le vindeau turiștilor. Iar frumosul meu musulmanul era și el dispus să se implice în acest gen de activitate pentru a-și câștiga existența.

Așa s-a văzut trăindu-și visul și câștigându-și existența, a împletit pasiunea și iubirea pentru deșert cu utilul în viață.

Iernile le petreceau în largul deșertului iar în verile toride se retrăgeau pe lângă oazele de apă și orașele din apropiere.

A trăit așa mai bine de doi ani...

Pe la sfârșitul celei de-a doua veri de când trăia în acest trib, în una din seri, au venit câțiva egipteni cu o propunere pentru Sheik. Doi tineri din Cairo vroiau să-și organizeze nunta în tradiția beduinilor, acolo în inima deșertului. Aveau și invitați din alte părți ale lumii așa că își doreau foarte tare ca nunta lor să rămână vie în amintirea celor care vor fi alături de ei în acele clipe de fericire.

Și egiptenii i-au propus Sheik-ului să-i ajute el cu organizarea nunții, desigur că vor avea și unele beneficii în urma implicării lor. Iar Sheik-ul a acceptat și au început pregătirile...

Așa se face că frumosul meu musulmanul a întâlnit-o pe ea, cea mai norocoasă femeie care a trăit vre-o dată sub lumina acestui Soare etern!

Ea era o femeie frumușică, pielea ei creolă și ochii ei căprui, pătrunzători i-au pătruns în suflet frumosului meu musulman. A zărit-o pentru prima dată udându-și gura cu apă...

Nu și-a mai luat ochii de la ea pentru câteva minute, a privit-o intens, i-a admirat siluieta mângâiată de lumina soarelui și ochii, tot ce rămăsese la lumină de sub vălul albastru frumos brodat (Burga) care-i acoperea fața și care era fixată cu bănuți de argint. Pe cap purta o tarha, iar corpul îi era învăluit și el

într-o rochie de culoare albastră lungă până la glezne, la o mișcare ușoară s-au putut observa de sub rochie o pereche de pantaloni de culoare albă.

-E atât de frumoasă! Un înger coborât în deșert! Gândea frumosul meu musulman! Și inima a început să-i bată cu putere în piept în timp ce mâinile au început să-i tremure.

Și-a lăsat pentru o clipă privirea în pământ, privea nisipul deșertului, și-a amintit statutul său social și situația lui modestă.

-Ce aș putea eu oferi unei asemenea femei? Gândea frumosul meu musulman. Am o singură cămilă pe care mi-au dat-o mama și tata... Nu, n-am să merg să-i vorbesc, cum aș putea îndrăzni?

Așa că și-a văzut de munca sa mai departe căutând să alunge din minte imaginea fermecătoarei fete care nu-i dădea pace și se încăpățîna să-i apară mereu în fața ochilor.

Venise și seara! Toată lumea se adunase în jurul focului, mâncau, ascultau muzică tradițională și poveștile bătrânilor înțelepți.

Frumosului meu musulman nu i-a venit să creadă atunci când a întâlnit privirea plăpândei fetei doar pentru o clipă. S-a simțit tulburat, ceva se schimbase în el de când a zărit această făptură minunată de femeie.

Deși nu a îndrăznit să-i vorbească, totuși a ținut să întrebe pe ceilalți oaspeți care veniseră din Cairo să se îngrijească și ei de cele trebuincioase pentru organizarea nunții așa cum se cuvine.

A aflat de la aceștia că frumoasa făptură era studentă la universitate în Cairo și că provine dintr-o familie destul de înstărită, era rudă apropiată cu mirii așa că a ținut să fie și ea prezentă aici pentru a da o mână de ajutor la nevoie celor apropiați.

Cum aflase această veste frumosul meu musulman nu mai avuse altceva în minte decât universitatea la care fata era studentă.

A întors situația pe toate părțile, inima lui a început să-i bată altfel, mintea lui trăgea raționamente de toate felurile și se proiecta în diferite ipostaze de viitor. Se vedea singur în deșert trăindu-și viața cu beduinii, se vedea și el la universitate cu fata, se vedea acceptat de familia fetei, ulterior se vedea respins atât de fată cât și de familia ei, și tot așa, zi de zi, aceste gânduri nu-i dădeau pace.

Între timp venise și ziua cea mare în care erau așteptați invitații care, desigur, nu au întârziat să apară cu atât mai mult că erau conduși de ghizi speciali care se ocupau de călătoria lor. Căsătoria dintre oameni este sacră, și aici nu fac referire la religie, indiferent de religia din care fac parte oamenii căsătoria este cel mai important pas pe care-l facem în viață.

Cei doi miri erau musulmani, iar islamul este defapt un stil de viață, nu doar o religie. Așa că au fost urmate legile islamului.

Dar nu despre nunta celor doi tineri vreau să vă povestesc, ci vreau să vă spun despre frumosul meu musulman...

O dată ce nunta celor doi tineri s-a încheiat, frumosul meu musulman s-a hotărât să plece din tribul de beduini. S-a decis să se întoarcă acasă la părinții săi și să le spună de intențiile sale de a urma o facultate.

Visa să studieze în aceeași facultate cu frumoasa lui Afina, fata pe care a văzut-o în deșert.

Afina studia la Facultatea de Limbi Străine care era parte din cadrul unei universități din Cairo.

Așa că frumosul meu musulman a părăsit tribul și deșertul rămânând în suflet cu nostalgia serilor frumoase petrecute în fața focului alături de ceilalți membrii din trib. Era casa beduinilor! Un loc sub cerul liber, rotund, de vre-o 160 – 200 de metri unde se adunau cu toții. În serile liniștite nu-și mai ridicau corturile, le ridicau doar în serile cu vreme rea. Așa că frumosul meu musulman s-a obișnuit să privească stelele și luna pe timp de noapte până când î-l prindea somnul, și mereu adormea în gând cu frumoasa lui Afina.

Și din această pricină a părăsit deșertul...

Pentru că el crede cu tărie că doar noi suntem capabili să ne schimbăm viața și puterea este în noi înșine. Așa că și-a adunat resursele și a plecat la drum, drumul de întoarcere!

Părinții și frații l-au întâmpinat cu multă bucurie, chiar mai mult, o dată ce le-a povestit de proiectul său de viitor, s-au oferit să-l sprijine pe timpul studiilor.

Și frumosul meu musulmanul a început să studieze, citea noapte după noapte iar pe timpul zilei își ajuta părinții și frații cu muncile curente.

Dar nu se lăsa răpus seara de oboseală, lua cartea în mână și învăța să intre la universitate. Se pregătea pentru universitatea tehnică și-și dorea cu orice preț să ajungă student la fel ca frumoasa și gingașa sa Afina.

Și-a ajuns! Și-a depus dosarul de admitere, a susținut examenul și a intrat la facultate așa cum a dorit. Atunci când s-a văzut pe listele de admiși la studiile universitare tehnice în regim fără taxă, și-a spus în sinea lui încă o dată că are dreptate, puterea este în noi înșine.

Și că doar noi putem face ca lucrurile să se întâmple așa cum ne dorim în această viață.

A început și anul universitar, era un tânăr sociabil și deschis așa că și-a făcut ușor mulți prieteni printre colegi. Învăța tot ceea ce se putea cu seriozitate și căuta să se dezvolte cât mai mult. O dată ce s-a văzut student, i-a crescut și stima de sine, se simțea acum mai bine în pielea sa și visa mereu la momentul când o să-i ceară Afinei să iasă cu el în oraș. O vedea uneori, intenționat își făcea drum prin fața facultății de limbi străine, doar s-o zărească pentru o clipă...

Și ce credeți dumneavoastră? Desigur că fata a observat, și mai sigur că nu l-a uitat. Însă era o fată înstărită și foarte mândră de ea însăși așa că l-a lăsat pe el, frumosul meu musulman să ia inițiativă.

Dar frumoul meu musulman amâna pe zi ce trece, îi era frică să nu-l refuze, tremura la gândul că ea îl va refuza. Și era mult prea ocupat cu dezvoltarea sa intelectuală, învăța foarte mult, dorea să nu-i înșele așteptările Afine, o iubea, fără nici o îndoilă, o iubea foarte mult.

În serile în care ieșea cu colegii se retrăgea destul de devreme și-i făcea mai multă plăcere să studieze chiar dacă se simțea bine în preajma lor. Muncea pentru visul lui, visul lui era să fie suficient de bun pentru ea, pentru Afina.

Așa trecură și primii doi ani de facultate! În cel de-al treilea an, în una din zile frumosul meu musulman o văzuse pe fată discutând cu un alt tânăr.

N-a putut dormi toată noaptea în acea seară. A stat și-a meditat la situația în care se află. Îndrăgostit nebunește de Afina s-a întors din deșert, a muncit din greu să devină student, și-n timpul facultății a muncit continuu să fie

suficient de bun pentru ea, să devină omul pe care ea și-l dorește. Nu putea acum să stea să privească cum o pierde în favoarea altui băiat. Trebuia cu orice preț să-i vorbească, să-i spună tot ce simte pentru ea, s-o convingă să-l accepte, să-i jure că o va face fericită, s-o implore să-l facă parte din viața ei.

Uneori se vedea acceptat, alteori se vedea respins de fată.

-Ce pot eu să-i ofer acum? Am doar cămila de la mama și de la tata pe care chiar ei o îngrijesc. În rest nu am decât bagajul cu cărți și câteva haine. Gândea frumosul meu musulman...

Dar s-a decis totuși s-o abordeze zilele următoare. Și așa a făcut! A așteptat-o pe Afina în fața facultății unde studia. Dânsa a ieșit însoțită de alte două domnișoare dar frumosul meu musulmanul n-a ezitat de data aceasta, s-a apropiat de cele trei fete și a rugat-o pe fată să facă cu el câțiva pași pentru că vrea puțin să-i vorbească.

-Bine, răspunse fata scuzându-se de celelalte două fete și înaintând alături de frumosul meu musulman.

-Afina, zise frumosul meu musulman, după cum cred că ți-ai dat foarte ușor seama, eu te plac foarte mult și mi-aș dori să ne cunoaștem mai bine. Desigur, dacă îți face și ție plăcere. După cum bine știi și tu, acum sunt și eu student, studiez la universitatea tehnică, mai am anul acesta și încă un an de studiu după care voi deveni inginer.

Crezi că ne-am potrivi? Adică te vezi cu mine pe viitor? Dar cel puțin dă-mi o șansă, să încercăm pentru început să ne cunoaștem. Îi tremura deja vocea și-i era parcă frică să se oprească din vorbit pentru că nu se vedea înstare să suporte un refuz din partea acestei ființe firave pe care o iubea mai mult decât pe el însuși.

După o ezitare Afina zise:

-Bine, fie, însă să nu uiți că-ți dau doar o șansă să mă cunoști, să mă convingi de cele declarate. Accept să ne vedem doar pentru ca să-ți fac ție plăcere, defapt mi-e și milă de tine. Te-am văzut de atâtea ori așteptând la poarta facultății și privindu-mă cum plec... Bietul de tine! Bine, fie, accept! Vin mâine la o cafea să vorbim mai multe, dacă dorești așteaptă-mă când

ies de la cursuri pentru că acum am program cu prietenele mele. Ai bani de-o cafea sau să-mi iau eu bani pentru nota de plată?

-Nu, mulțumesc, am ceva bani pentru noi. Voi plăti eu.

-Hai, lasă, zise Afina manifestându-se ironic, știu că ești calic. Nu-ți face griji, părinții mei sunt oameni înstăriți așa că îmi permit să-ți plătesc eu cafeaua. A început să râdă și se îndepărtă îndreptându-se către cele două domnișoare care o așteptau la câțiva pași.

Frumosul meu musulmanul a simțit cum îi năvălește sângele în fața lui frumoasă și creolă, și-a simțit inima bătând foarte repede în piept și fața înroșindu-i-se de rușine.

-Dar va veni și acea zi în care voi fi suficient de bogat să te îmbrac în aur frumoasa mea Afina, gândea el.

Frumosul meu musulman s-a întors în campusul unde era cazat sub statutul de student. În cameră mai primiseră pat încă trei băieți, așa că pe perioada serii se retrăgea în sala de lectură unde studia în liniște. Și-n această seară, imediat după cină, s-a retras în sala de lectură să studieze. Însă gândul îi rătăcea doar la frumoasa lui Afina. Își imagina cum va decurge întâlnirea, visa cu ochii deschiși la clipa în care îi va atinge mâna și-i va șopti cuvinte frumoase de iubire...

În ziua următoare frumosul meu musulman s-a afișat cu o jumătate de oră mai repede de ora la care știa că iese în mod obișnuit Afina de la cursuri ca nu cumva să plece fata, stătea și aștepta în fața facultății...

Fetele apărură toate trei și de această dată. Sufletul frumosului meu musulman a început din nou să-i tremure în piept. Se simțea atât de mic în fața acestei făpturi plăpânde de femeie!

O idoaliza! Așteptase de ani de zile acest moment, a muncit atât de mult să se dezvolte, să fie demn să însoțească această făptură minunată. În sfârșit a venit și ziua în care va păși alături de ea.

Fata s-a apropiat de dânsul și-a exclamat fără să aștepte să fie întrebată:

-Haide, să mergem! Știu undeva o cofetărie drăguță unde se prepară o cafea foarte bună numai că este la un preț pentru buzunarul meu nu al tău. Dar lasă, am eu bani pentru nota de plată, vino. Și a pornit pe jos... frumosul

meu musulman nu apucase să-i răspundă nimic. A urmat-o imediat! La un moment dat a întrebat-o:

-Ți-ar face plăcere să luăm un taxi?

-Nu, este o zi minunată, vreau să iau puțin aer așa că mai bine mergem pe jos, cofetăria este după primul colț, nu este prea mult de mers.

-Bine, cum dorești! Zise frumosul meu musulman.

Era o cofetărie ca oricare alta. Au intrat, s-au așezat la o masă după care au comandat două cafele. Frumosul meu musulman a insistat să comande și câte un suc și prăjituri pentru fiecare. Așa că chelnerul se întoarse cu tăvile pline.

Au început și discuția între timp...

Frumosul meu musulman era foarte curios să afle cât mai multe lucruri despre Afina așa că a început s-o întrebe câte ceva. Fetei nu-i prea făcea plăcere să-i răspundă așa că mereu strâmba din nas și-i răspundea când pe un ton nervos, când pe un ton ironic. Deși o întrebase doar despre acele lucruri simple pe care le facem în fiecare zi și care, defapt, ne fac persoana care suntem.

Cum ar fi: dacă-i place cafeaua sau preferă ceaiul, cum își petrece weekend-urile, ce stil de muzică preferă, care este culoarea ei preferată, dacă iubește florile și animalele, și multe altele.

N-au apucat să stea mai mult de o oră că Afina a și ținut să plece.

-Mă grăbesc, zise fata, am o altă întâlnire cu cineva într-o jumătate de oră, așa că hai să plecăm. Uite,

m-am gândit să ieșim din nou săptămâna viitoare dacă vrei.

Frumosul meu musulman a fost surprins de această nouă propunere a Afinei. Desigur că el dorea s-o întâlnească mult mai repede din nou, zilnic, însă a răspuns doar aprobator și a fost fericit că o va vedea din nou săptămâna următoare.

Zilele frumosului meu musulman treceau foarte încet atunci când mintea lui rătăcea doar la frumoasa lui Afina și la următoarea întâlnire cu ea.

Se gândise să-i facă o surpriză de data aceasta, să-i ofere niște flori.

Venise și data întâlnirii! Frumosul meu musulman îi cumpărase Afinei un buchet de trandafiri roșii cu care o așteptase din nou în fața facultății.

Fata, când a văzut trandafirii pe care i-a întins cu distincție frumosul meu musulman, a început să strâmbe din nas și-a zis:

-Nu-mi plac trandafirii ăștia țepoși! N-ai găsit alte flori? Dar dă-i încoace! Uite acolo este un coș de gunoi, îi arunc cum ajungem în dreptul lui. Și altă dată să nu mai cumperi trandafiri!

Și luase trandafirii și-i aruncase la gunoi imediat ce au ajuns în fața tomberonului.

Frumosul meu musulman n-a răspun nimic, s-a mustrat singur în gândul lui că n-a întrebat-o dacă-i plac surprizele și ce flori preferă, s-a mulțumit să tacă zicându-și în sinea lui că altă dată va fi mai atent.

Și această întâlnire a decurs în aceeași atmosferă. Atitudinea Afinei era disprețuitoare, îl privea cu superioritate, îl ironiza și mustra fără vre-un motiv anume și-l lua în derâdere atunci când îi vorbea despre experiențele lui de viață. Fata părea total dezinteresată de el, de trecutul sau planurile lui de viitor.

Mereu îl întrerupea din discuție și schimba subiectul atunci când frumosul meu musulman ținea să-i vorbească de planurile lui de viitor. O dată i-a zis în față că planurile lui de viitor sunt doar iluzii senile, vise copilărești.

S-a întristat frumosul meu musulman când a văzut că Afina nu crede în el, și manifesta dispreț și dezinteres față de el, însă și-a zis în sinea lui că fata nu-l cunoaște încă și desigur, nu-și poate face pe moment așteptări de la ea.

-O să vină și acele zile în care visele mele vor fi implementate practic iar atunci Afina o să creadă în mine, și-a zis în sinea lui frumosul meu musulman.

De fiecare dată când o întâlnea, atitudinea ei era aceeași, nu vroia să rămână mai mult de o oră cu el și prefera mereu aceleași locuri.

-Trebuie să fiu răbdător. Și-a zis frumosul meu musulman. Pas cu pas o să-i câștig încrederea și afecțiunea, însă toatea acestea cer timp și efort din partea mea. Nu, n-o să renunț! Am luptat atât de mult să ajung aici! Cum aș putea să renunț la Afina? Afina este visul meu!

Așa au trecut lunile, s-a împlint și anul de când se vedeau! Uneori Afina părea chiar veselă si destinsă în preajma frumosului meu musulman.

Chiar așa se simțea Afina atunci când era cu el. Pentru ea frumosul meu musulman era doar un cățeluș de companie cu care se distra în zilele în care se plictisea.

Și eu stau aici și privesc deșertul nesfârșit spunându-vă povestea frumosului meu musulman...

Și ce credeți dumneavoastră? Da, ochii mei sunt plini de lacrimi! Lacrimile mele se pierd în nisipul fierbine și durerea inimii mele este nesfârșită...

Cât de fericită aș fi fost să fiu iubită cu atâta tărie de frumosul meu musulman! Pentru mine el e singurul bărbat din Univers, el e totul, sfârșit și început...

Și Afina l-a tratat așa cum tratezi un cățeluș credincios!

În una din zile Afina l-a anunțat că este așteptat la cină de către părinții ei și că sub nici o formă nu-și poate permite să-i refuze. Așa că frumosul meu musulman, în ziua următoare a și început să se pregătească sufletește și trupește pentru întâlnirea cu părinții Afinei.

La intrare l-a primit mama Afinei, cina a decurs normal însă frumosul meu musulman pe toată perioada serii a fost interogat de către cei doi părinți și fratele mai mare al fetei.

Afina avea un frate avocat, nu locuia împreună cu părinții dar venea des la ei la cină, cu atât mai mult în seri ca acestea în care primeau oaspeți.

Să nu cumva ca dumneavoastră să credeți că Afina era petită doar de frumosul meu musulman, nici de cum! Aproape în fiecare săptămână apărea de undeva câte un pretendent la mâna fetei.

Însă ceea ce nu știți dumneavoastră încă este faptul că Afina avea o relație secretă cu un bărbat mai în vârstă decât ea, în jur de 40 de ani, căsătorit, căsătorie din care au rezultat trei copii, un băiețel în jur de 9 ani pe vremea aceea și două fetițe mai mici.

Tocmai de aceea Afina acceptase să iasă cu frumosul meu musulman și tot din acest motiv întâlnirile lor durau atât de puțin, fata fugea în brațele amantului său imediat ce se îndepărta de frumosul meu musulman. Pentru

ea el era doar o relație de fațadă, o justificare în fața părinților atunci când era întrebată cu cine și-a petrecut după-amiaza.

Părinții Afinei dădeau și ei semne de dispreț atunci când frumosul meu musulman a început să le vorbească despre ei, despre trecutul și visele lui.

Frumosul meu musulman le-a spus deschis că el este un pretendent serios la mâna Afine și că visul lui este să-și întemeieze o familie cu fata.

Tatăl Afinei a și izbucnit într-un râs ironic la cele auzite însă s-a stăpânit repede ulterior dând ascultate băiatului. N-a uitat să-i spună însă că este un visător și că defapt lui îi plac mai mult oamenii care se bazează pe lucruri concrete și argumente solide nu pe vise copilărești.

Visul frumosului meu musulman era să se căsătorească cu Afina și să-i asigure acesteia un trai decent. Iar atunci când frumosul meu musulman îl asigura pe tatăl Afinei de faptul că va munci și va face tot ce este omenește posibil să-i asigure acesteia un trai decent, tatăl fetei începea să-l ironizeze și-l ataca cu glume dintre cele mai ironice și jignitoare.

In acest spirit au continuat și întâlnirile următoare cu familia fetei.

Frumosul meu musulman suferea! Dar își zicea în sinea lui că nu se va da niciodată bătut, va lupta cu toate forțele pentru femeia pe care o iubește atât de mult, Afina lui divină.

Și așa a suportat tot disprețul și ironia ei și a familiei acesteia.

S-a ivit totuși o oportunitate pentru frumosul meu musulman. În cadrul facultății tehnice în care studia s-a organizat un concurs de sah. Sahul era cea mai mare pasiune a frumosului meu musulman așa că și-a zis in sinea lui că trebuie cu orice preț să participe și să facă tot ce-i stă în putere să primească premiul cel mare. Erau puși în joc bani frumoși cu care frumosul meu musulman putea să-și pună un fundament de viitor la ceea ce intenționa să realizeze în viață.

Așa că s-a pus pe treabă! S-a înscris la concurs, lupta n-a fost ușoară însă ambiția și mai ales iubirea pentru Afina l-au motivat foarte puternic așa că, la final a ieșit învingător. Desigur, era foarte bun la sah și era foarte pasionat de acest joc astfel încât pentru el a fost o luptă plăcută.

A anunțat-o cu mândrie pe Afina de faptul că el este fericitul câștigător și a invitat-o la masă. Fata însă a afișat o atitudine nepăsătoare mulțumindu-se să-i răspunsă cu un:

-Mare lucru! Hazardul a fost de partea ta! Nimic mai mult! Și eu aș putea câștiga dacă m-aș implica suficient de mult, a zis Afina pe un ton ironic.

Frumosul meu musulman s-a întristat din nou când a văzut atitudinea fetei, a pus capul în pământ și a tăcut pentru o vreme.

-Totul este la fel, nimic nu o mișcă. Și-a zis in sinea lui. Femeia asta are în piept o inimă de piatră, uneori am impresia că vine din altă lume.

Și-a ridicat însă premiul și a ținut să-și depună banii pe care-i primise într-un cont de economii.

Mai avea de urmat încă un an de facultate așa că trebuia să aibă grijă de bani, ei și cămila pe care a

primit-o de la părinți erau tot ce avea.

Uneori frumosul meu musulman se întreba oare de ce Afina mai acceptă să-l întâlnească din moment ce afișează atâta dispreț și indiferență față de el. Desigur, frumosul meu musulman nu știa nimic de relația Afinei cu acel om căsătorit.

Afina se întâlnea cu bărbatul acela în diverse locuri, prin apartamente închiriate special pentru ei, prin camere de hotel, în general în acele locuri ferite de ochii curioșilor. Se întâlneau, făceau sex pe săturate și ulterior își vedeau fiecare de ale lui, data următoare la fel și tot așa au trecut ani...

Întrucât bărbatul avea deja o soție și trei copii, nu dădea semne că ar dori să-și lege viața de Afina. Afina provenea dintr-o familie de musulmani pe când bărbatul era de religie creștină și legea creștină-l obliga să rămână cu o singură femeie.

Așa că pentru el Afina era doar o distracție extra-conjugală. Însă ea îl iubea, cum prindea momentul alerga direct în brațele lui.

În una din zile însă bărbatul a întârziat să apară iar Afina a fost foarte tristă. Și-a amintit de frumosul meu musulman și s-a întors repede să-l prindă din urmă.

Așa că fata a rămas toată după-amiaza cu frumosul meu musulman pe care l-a invitat în camera de hotel unde obișnuia să se vadă cu acel bărbat. Și ce credeți? Da! Din răzbunare sau din curiozitate, nici măcar ea n-a înțeles exact de ce, a ținut să facă sex cu frumosul meu musulman.

Desigur, băiatului i-a fost greu să accepte, însă n-a vrut s-o rănească.

-Stai liniștit, zise Afina, nu ești tu primul meu partener de sex așa că nu mai sta acolo ca un aluat de pâine și intră să faci un duș pentru început. Doar n-ai vrea să-ți simt mirosul!

Așa a început totul! Afina a intrat și ea sub duș... au ieșit de sub duș, și tot așa toată după-amiaza până s-a făcut în jur de ora 8 p.m.

După o lună de zile și aproape altă jumătate de lună ce credeți? Da! Fata a făcut un test de sarcină care i-a alungat orice îndoială. Era însărcinată!

N-au urmat zile prea fericite pentru Afina după aflarea veștii! Această veste a căzut ca un trăsnet peste capul fetei.

-Tâmpitul naibii! El trebuie să fie. Cum de am fost atât de neatentă! Trebuia să știu că este un tolomac, habar n-are să facă sex. Uite ce mi-a făcut! Și-a zis Afina.

Și așa era! Pentru frumosul meu musulman ea a fost prima lui dragoste, desigur era copilul lui, nu este nici o îndoială.

În zilele următoare Afina l-a anunțat pe frumosul meu musulman că va fi tătic. Inițial a reflectat dacă are vre-un rost să-l anunțe și pe acel bărbat de sarcină, însă și-a zis în sinea ei că cel mai potrivit este să tacă. Înțelesese fata de multă vreme că ea pentru acel bărbat însemna doar câteva ore de plăcere și nimic mai mult.

-Niciodată n-o va părăsi pentru mine, și-a zis Afina. Și-n plus are deja trei copii. Eu nu-mi doresc să îngrijesc copiii altora așa că prefer să rămân cu el doar amantă. Și știu sigur că nu este copilul lui. El este mult prea experimentat, defapt s-ar fi întâmplat mai de mult acest lucru având în vedere că suntem de mulți ani împreună. Am și uitat numărul anilor, să fie vre-o cinci ani cred... Își zise fata!

Și sub aceste presiuni și împrejurări frumosul meu musulman a ajuns să ceară mâna Afinei de la părinții ei. Și să nu credeți cumva că au fost zile

fericite. S-au purtat între familii discuții dintre cele mai sensibile și s-au aruncat cuvinte dintre cele mai jignitoare.

-Și ce-i vei da drept dotă fetei mele sărăntocule? A exclamat la un moment dat tatăl Afinei.

-Domnule am doar o singură cămilă, Afina, zise întorcându-se către fată, scumpa mea am o singură cămilă pe care mi-au dat-o mama și tata. Ți-o dau ție drept dotă și acceptă cererea mea de căsătorie.

Fata n-a răspuns nimic, nici nu s-a uitat la el, i-a întors spatele.

-O cămilă?! Exclamă tatăl fetei! Tu crezi că fata mea este demnă numai de o cămilă calicule? Ai noroc de împrejurările în care ne aflăm. Altfel ai ieși din casă sub pumnii mei. Copii ai fost capabil să faci dar n-ai fost capabil să-ți faci situație calicule. Bine, fie! Lasă, este loc destul aici în casă după ce vă veți căsători.

Partea de est a casei ori cum este de mult timp pregătită pentru Afina. Și căsătoria trebuie să se realizeze foarte repede derbedeule, vrei ca fata mea să nască ne cununată? Îmi vine să te omor cu mâna mea!

Și așa s-au întâmplat toate! Nici nunta nu a fost prea romantică deși au fost prezenți mulți invitați. Pentru frumosul meu musulman au urmat doar reproșuri și mustrări, ironii și jigniri una după alta.

După nuntă mirii s-au stabilit, așa cum a stabilit socrul său, în partea de est a casei. Casa socrilor era foarte mare, în față aveau o curte la fel de largă iar în spatele casei o mică grădină cu pomi.

Afina obișnuia să-și ia șezlongul și să se așeze la soare, citea sau asculta muzică aproape toată ziua. Pe timpul sarcinii mânca destul de des așa că a început să ia în greutate.

Frumosul meu musulmant și-a luat un job part-time la o firmă de telecomunicații care i-au promis un contract full-time după absolvire sub statutul de inginer.

Trebuia să muncească să contribuie și el cu bani pentru cheltuielile familiei. Mereu socrul lui îl privea disprețuitor când aducea și el câțiva bănuți pe masă.

Uneori frumosul meu musulman se retrăgea seara de la masă cu ochii în lacrimi dar își făcea curaj când privea ochii și fața frumoasei lui Afina.

-Lucrurile o să se schimbe, își zise el. Imediat ce voi termina anul universitar mă voi angaja full-time și-o să închiriez o casă numai pentru noi. Atunci toate vor fi altfel.

Timpul a trecut iar Afina a adus pe lume o fetiță minunată. O ființă divină și plăpândă care avea în întregime chipul frumosului meu musulman. Ochii lui plăpânzi, buzele lui suave, pielea lui frumoasă și creolă... Era o bucată din el, sânge din sângele lui.

Și socrii și părinții frumosului meu musulman au fost foarte fericiți când și-au purtat nepoata pe brațe și au exclamat cu toții un MashAllah! După care au purtat pentru prima dată o discuție așa, ca-n familie.

Frumosul meu musulmanul a fost foarte tulburat când și-a văzut fetița, a atins-o pentru prima dată cu mâna! L-a încercat o emoție nouă, ceva unic, atât de plăcut! A simțit cum crește în inima lui un sentiment nou, unic, acela de tată. A luat fetița în brațe și-a înălțat-o către cer în semn de mulțumire lui Allah după care a sărutat-o încet pe frunte, parcă cu frică să n-o rănească.

Și-a zis în sinea lui că acum are un motiv serios să lupte pentru familia lui și iubirea Afinei. Până la urmă această femeie cu inimă de piatră i-a dăruit un copil, cel mai de preț cadou pe care-l poate primi un om pe lumea aceasta.

Și simțea că acum o iubește și mai mult pe frumoasa lui Afina, o privea cum stătea așezată pe patul de spital cu fetița în brațe, cu copilul lui, din sângele lui, copilul lor! Și era fericit!

Frumosul meu musulmat s-a văzut licențiat în studii tehnice nu la mult timp după nașterea fetiței Camila.

Numele fetiței a fost hotărât de tatăl fetei, era un om foarte autoritar, toate lucrurile casei și activitățile familiei trebuiau făcute numai cu aprobarea lui. Mereu exclama la cină, dintr-un motiv anume sau fără nici un motiv, că în casa lui lucrurile se întâmplă numai după cum dorește și aprobă el. Și așa era! Frumosul meu musulman nu avea cuvânt în acea casă, el executat ceea ce dicta socrul său.

Suferea foarte tare în sinea lui, mereu adormea cu lacrimi în ochi mai ales când Afina îi întorcea spatele și-i vorbea pe un ton disprețuitor.

Dar fetița îi mai întrezărea o rază de speranță și-i aducea un strop de fericire pe față.

-Ingerul meu Camila! Tu ești toată bucuria mea! Își zicea în sinea lui frumosul meu musulman în timp ce-și lua fetița în brațe s-o simtă lângă inima lui, s-o alinte și s-o iubească.

După obținerea licenței de inginer frumosul meu musulman a primit acel contract de angajare full-time așa cum i s-a promis iar acum avea un venit frumușel în fiecare lună.

În prima lună de salar a fost tare mându când și-a luat banii! I-a pus pe toți pe masa socrilor drept sprijin pentru cheltuielile zilnice, însă socrul lui a strâmbat ca de obicei disprețuitor din nas și-a luat banii, fără ca măcar să-i numere și i-a așezat în seiful din sufragerie pe care a avut grijă să-l încuie cu mare atenție luând desigur cheia pe care o ținea atârnată la brâu cu alte chei care descuiau diverse camere sau cufere unde erau închise așa numite valori ale familiei.

În urma acestei atitudini frumosul meu musulman a încetat să mai spere că socrul său îi va acorda vre-o dată puțin respect. Așa că s-a hotărât ca luna viitoare, când va lua salariul, o parte din el să-l depună în contul său de economii unde își depusese acei bănuți pe care îi câștigase drept premiu la jocul de șah în universitate.

Și așa a făcut! În fiecare lună oprea o parte din salariu și-o depunea în contul său de economii fără să-i mărturisească nimic nici măcar Afinei.

-Desigur Afina va alerga numai decât să-i spună socrului! Nu-i voi zice nimic de banii de la bancă și ce voi economisi de acum înainte! Își zise el.

Însă nu s-a oprit aici, a început frumosul meu musulman să caute apartamente de închiriat. A vizitat mai multe apartamente o perioadă de timp după care a venit cu propunerea Afinei. Pentru început aceasta nu a fost de acord, ba chiar a intenționat să-i spună tatălui de planurile frumosului meu musulman. Însă Afina și-a amintit imediat de iubitul ei din trecut pe care nu-l mai văzuse decât de câteva ori și aceasta doar din coincidență.

Îi venise o poftă nebună femeii să-și mai stingă focul inimii în brațele bărbatului care i-a cucerit sufletul de tânără și care i-a oferit cele mai

fierbinți momente de pasiune.

Așa că ce credeți dumneavoastră? Afina s-a gândit ea că aici cu părinții nu are destulă libertate să poată pleca în voie unde dorește, mereu trebuia să dea explicații de care se săturase.

-Da, defapt este o idee minunată, își zise Afina. În plus o să pretind că am nevoie de o bonă, asta chiar de mâine să nu dau de bănuit. Pe urmă voi pleca și mă voi întoarce atunci când voi dori. Ori cum el va fi plecat la muncă toată ziua, o să am eu grijă ca el să fie suficient de ocupat. Își zise începând să râdă în sinea ei.

Și așa, frumosul meu musulman împreună cu Afina s-au pus pe căutat un apartament pentru ei.

Afina era foarte pretențioasă așa că nu s-a mulțumit cu orice. Au alergat o vreme de la un apartament la altul și încă tot nu găsiseră nimic.

Între timp Afina s-a plâns tatălui său că nu se descurcă singură cu îngrijirea fetiței, că nu mai are timp pentru ea, că nu și-a mai văzut prietenele și că ar dori și ea să mai iasă din când în când fie și pentru o oră, că ea nu mai are viață socială și multe altele, a început chiar să lăcrimeze pentru a înduioșa inima tatălui său și a-l manipula mai ușor să-i ofere ce vrea, adică o bonă.

-Mi-ar prinde bine și mie o bonă să mă ajute cu fetița, nu crezi tată?

-Dar cum să nu fetița mea? Tu ești singura mea fată! Ce nu face tata pentru tine draga mea copilă! Răspunseră tatăl său înduioșat de lacrimile Afinei.

Afina era o foarte bună actriță, o manipulatoare profesionistă, așa a obținut mereu tot ceea ce și-a dorit. Tatăl și mama sa au răsfățat-o de micuță, toate i-au fost oferite la discreție, nu s-a pomenit ca în orașul Cairo să apară ceva nou, spre exemplu haine sau cosmetice, încălțăminte sau accesorii, iar Afieni să-i placă și să nu le poată avea. Mereu găsea o modalitate să obțină ceea ce-și dorește. Defapt ea era singura fată la tata și la mama!Deci răsfățata casei!

După o vreme Afina și frumosul meu musulman, tot căutând un apartament de închirit au găsit în sfârșit ceva pe placul femeii.

Și ce credeți? Era în apropierea locuinței acelui bărbat cu care întreținea o relație intimă încă din adolescență.

-Doar câteva blocuri o să mă despartă de el, își zise Afina.

Deși au văzut apartamente mult mai luxoase și în locații mult mai bune, Afina a zis că acela este pentru ei așa că frumoaul meu musulman i-a făcut pe plac și a semnat un contract de închiriere cu proprietarul imobilului pe o perioadă mai lungă de un an.

Atunci când frumosul meu musulman i-a mărturisit socrului său intențiile de a se muta în acel apartament pe care îl inchiriase deja, socrul său a sărit ca ars de pe scaun și-a început să facă remarci dintre cele mai josnice.

-Tu chiar gândești că fata mea va putea locui într-o cocină de apartament cu trei camere? Exclamă socrul pe un ton ridicat, plin de mânie.

-Tată, nu te alarma, o să mă obișnuiesc. Defapt eu însumi am ales apartamentul, este foarte frumos și este situat într-o zonă foarte plăcută. Nu te supăra așa tată! Fii rezonabil! Suntem și noi tineri și simțim nevoia să avem puțină intimitate! Hai te rog mult!

-Bine! Fie! Dacă este dorința ta! Fie! Răspunse dezamăgit tatăl Afinei.

După ce s-au instalat în apartament frumosul meu musulman a început să se simtă mai bine, parcă inima lui se mai ușurase puțin, a devenit mai optimist și mai încrezător.

-De acum înainte am acoperișul meu deasupra capului! Deci aici lucrurile se vor întâmpla așa cum voi dori eu și Afina. Ce mult o iubesc pe Afina! Mulțumesc lui Allah că suntem împreună! Și Camila, îngerul meu mic! Își zise în sinea lui frumosul meu musulman.

Apartamentul dispunea de toate dotările posibile, inclusiv internet și televiziune prin cablu, telefon fix și așa mai departe.

Mobilat recent și zugrăvit special pentru închiriere. Totuși Afina a ținut să schimbe în unele camere mobila și să aplice tapet.

Toate s-au făcut după dorința ei așa că acum toți erau împăcați. Desigur, socrii s-au prezentat și ei numai decât în vizită pentru a vedea apartamentul.

Observațiile și remarcile nu au întârziat nici ele să apară așa că atmosfera n-a fost prea plăcută atâta timp cât au stat socrii în vizită.

La plecarea lor frumosul meu musulman a răsuflat ușurat și a mulțumit încă o dată lui Allah că are acum casa lui, fie și cu chirie.

Dimineață de dimineață frumosul meu musulman pleca la muncă. Acum era angajat sub statutul de inginer full-time, și pleca la muncă așa cum pleacă pescarul la pescuit dis de dimineață, la acea oră la care încă nu s-a crăpat de ziuă. Muncea de dimineață de la ora 7 a.m până la ora 3 p.m și-n unele zile până la ora 5 p.m pentru un salariu mediu pe economie.

Dar era mulțumit că are cu ce să-și întrețină familia și că o are pe Afina lângă el iar fetița sa Camila era lumina ochilor lui.

Trebuia acum să-i achite și salariul bonei așa că nu prea putea economisi nimic. Chiria și cheltuielile apartamentului trebuiau plătite lunar și ele, astfel frumosul meu musulman nu mai rămânea cu nimic din salariul său de inginer. Dar nu se plângea!

În shimb Afina a început să-și facă planuri de întâlnire cu vechiul său amant.

-Cum să procedez? Își zise în sinea ei femeia! Voi încerca să iau legătura din nou cu prietenele mele din facultate, așa voi avea un pretext să ies în oraș în caz că voi fi întrebată unde plec. Și bonei trebuie să-i explic unde plec până la urmă, dar pot începe prin a ieși la cumpărături. Voi cumpăra și câteva lucruri așa că nu va bănui nimeni nimic.

Și așa făcuse femeia! În una din zile și-a anunțat bona că pleacă la cumpărături după ce a instruit-o să curețe casa și să gătească dar să aibă mare gijă și de fetiță.

Afina în acea zi a rătăcit pur și simplu pe străzi plină de dorința de a-și întâlni din nou amantul.

-Mi-e atât de dor să-i simt atingerile, să-l sărut și să-l las să mă iubească din nou! Își zise Afina.

Hazardul nu a fost de partea ei în ziua aceea așa că a cumpărat câteva legume și fructe proaspete după care s-a întors acasă.

Dar nu a renunțat! A doua zi a ieșit din nou!Și-a ținut-o tot așa mai multe săptămâni! În una din zile s-a întâlnit întâmplător cu una dintre colegele sale de la facultatea de limbi străine.

Fata a fost plăcut surprinsă s-o vadă pe Afina așa că s-au pupat, s-au îmbrățișat și au hotărât să intre la o cafenea să servească câte o cafea

împreună.

-Dar Afina, tu ți-ai susținut teza de licență sau ai renunțat la facultate?

-Nu, nu am renunțat, am încheiat studiile dar nu mi-am susținut lucrarea de licență pentru că am rămas însărcinată după cum bine știi și tu.

-Dar nu este nici o problemă, o poți susține dacă dorești alături de alte generații.

-Nu știu, voi vedea, răspunse femeia. Dar lasă asta! Ce mai știi de Marko? L-ai mai văzut?

-Dar tu mai întreții relația cu el?

-Nu, dar mi-ar face mare plăcere să-l revăd, fie și pentru o cafea, zise Afina.

-Uite, eu am încă agenda aceea veche cu numere de telefon. Nu știu exact dacă-l am și pe al lui dar mă uit și-ți zic. Ai telefon? Dă-mi numărul tău de telefon, te sun eu după ce verific în agendă.

-Bine, să-ți dau mai bine numărul meu de mobil. Și-i dictase numărul ei de telefon mobil după care și-au continuat de băut cafeaua schimbând discuția.

Odată ajunsă acasă Afina nu-și putea lua ochii de la telefonul mobil, aștepta cu inima la gură să o sune Any, colega ei din facultate, să-i dea numărul de telefon al lui Marko, amantul său din adolescență.

Nu a sunat-o în ziua aceea! Afina a fost foarte abătută toată seara! La masă a scos doar câteva cuvinte iar atunci când frumosul meu musulman a întrebat-o ce o întristează i-a răspuns aspru:

-Ce te privește? Pleci dimineața și te întorci seara! Ai o viață socială pe când eu trebuie să stau toată ziua închisă în casă. Mă miră faptul că nu ai încă pretenția să-ți gătesc chiar eu și să-ți fac menaj!

-Draga mea, răspunse frumosul meu musulman, nu te indigna așa. Ieși și tu la plimbare, recreează-te, nu te împiedică nimeni. Fetița poate rămâne în grija bonei, iar menajul și gătitul sunt responsabilitățile ei nu ale tale. Pentru toate o plătesc, nu te mai întrista draga mea.

A încercat să-i ia mâna între mâinile lui însă Afina i-o împinse imediat printr-un gest impulsiv de respingere hotărâtă.

-Lasă-mă împace! Zise femeia! Ai fost și ești pentru mine o piază rea! Nu te mai suport! Mi-ai distrus viața!

-Afina, zise bărbatul, haide să ne liniștim. Vorbim mâine dacă este ceva ce te nemulțumește. Acum ești mult prea tensionată. Și frumosul meu musulman ieși din sufragerie îndreptându-și pașii spre camera fetiței unde o găsise și pe bonă.

Și-a ridicat fetița pe brațe, creștea văzând cu ochii și-i semăna din ce în ce mai mult frumosului meu musulman. Era tare fericit s-o vadă crescând! Camila îi umplea acel gol din suflet pe care l-a simțit de când a zărit-o pentru prima oară pe Afina în deșert.

După ce-și alintase fetița o vreme, frumosul meu musulman a început să-i dea indicații bonei cu cele trebuincioase casei iar la final n-a uitat să-i menționeze faptul că trebuie să-i vorbească politicos Afinei chiar dacă dânsa își va ieși din fire, menționând că defapt așa e firea ei.

Și multe zile au trecut în acest spirit între cei doi soți. Parcă Afina devenea tot mai nemulțumită cu fiecare zi care trecea.

Niciodată n-o vedeai pe Afina să-și alinte fetița. Uneori o ridica pe brațe parcă cu un gest mecanic, din necesitate și nu din afecțiunea pură a mamei care își iubește copiii.

Dacă fetița avea nevoie de ceva Afina o striga imediat pe bonă. Iar în zilele în care nu ieșea să se plimbe, Afina și le petrecea pe internet pe diverse site-uri sau rețele de socializare unde își făcuse deja și câțiva prieteni. Nu mai obișnuia să citească însă își propusese totuși să-și susțină teza de licență, pretext cu care își justifica și orele lungi pe care le petrecea pe internet.

În una din seri, nu mică i-a fost surpriza Afinei când a primit acel telefon mult așteptat de la colega sa de facultate, Any.

-Bună Any! Cât mă bucur să te aud! Zise Afina plină de bucurie.

-Bună Afina! Îmi cer scuze că nu te-am sunat până acum însă nu am avut timp, după cum știi și tu, eu sunt profesoară de limbi străine la un liceu din Cairo așa că am fost foarte prinsă cu munca. Uite numărul de telefon al lui Marko, notează-l, am și pe cel de telefon fix... Și i-a dictat numerele de telefon Afinei. Însă le am de foarte multă vreme Afina, zise Any, sincer nu știu dacă mai sunt valabile. Dar sună-l și verifică!

Și discuția s-a încheiat după scurtă vreme. Afina era tare fericită! Însă era aproape ora 8 p.m.

-Voi verifica mâine, își zise femeia. Acum s-ar putea să mă audă soțul, dar e la duș... Totuși e o oră târzie, mai înțelept este să sun mâine. Cu atât mai mult că babalâcul ăsta va fi plecat la muncă.

Iar a doua zi, încă de dimineață, Afina nu se putuse concentra pe altceva decât cum și sub ce pretext să-și sune vechiul amant.

S-a gândit să-l sune să-i solicite un ajutor financiar, deși nu avea dificultăți de acest gen, însă trebuia să găsească un motiv pentru a-i telefona. Deoarece se simțea jenată ca după atâta timp să-i ceară direct să se vadă din nou.

Așa că luă telefonul și formase numărul de mobil al lui Mark. Din păcate i-a răspuns robotul care o anunța că numărul respectiv nu mai este disponibil. Totuși avea numărul său de telefon fix.

-Puțin probabil să-și fi schimbat și numărul de telefon fix, își zise Afina în sinea ei. Însă s-ar putea să-mi răspundă nevastăsa. Și ce dacă? Voi suna! Dar ce oare să inventez? Cum să argumentez apelul?

Stătea Afina și căuta să inventeze argumente și justificări. Într-un final a luat telefonul și a format numărul de telefon fix al lui Mark.

Și așa cum a bănuit, i-a răspuns nevastăsa. Desigur, Afina a închis imediat telefonul. Nu se simțea pregătită să poarte o discuție cu femeia aceea.

-O să apelez din nou mai târziu! Își zise Afina! Este mult mai potrivit așa.

Peste vre-o două ore Afina sunase din nou acasă la Mark însă și de data aceasta i-a răspun tot soția bărbatului. Nu a mai închis telefonul de această dată. A ținut să o roage pe femei să-i transmită lui Mark că este căutat în legătură cu un contract pe care a promis să-l semneze și să-i telefoneze când se va întoarce. Desigur, era doar o modalitate de a ajunge la bărbat așa cum își dorea. Afina nu avea conștiință, nu-i păsa de soția înșelată sau de cei trei copii ai bărbatului. Mințea cu nerușinare până și pe mama sa, îi era atât de ușor să mintă și să inventeze încât acest obicei devenise pentru ea un stil de viață.

După amiază în jur de ora patru Afina a primit și mult așteptatul telefon de la Mark. Nu au discutat prea multe la telefon, după cum era de așteptat, însă au fixat deja o întâlnire. Mark i-a cunoscut imediat vocea așa că nu a fost prea greu pentru ei să comunice în acel limbaj codificat în care comunică doi amanți atunci când au audiență.

În ceea ce-l privește pe frumosul meu musulman, pleca dis de dimineață la muncă unde aproape toate zilele îi erau tenionate, muncind deseori sub stres, și se întorcea de multe ori seara după ora 5 p.m.

Simțea dezamăgire și durere în suflet de fiecare dată când ajungea acasă fără să fie așteptat de Afina cu dragoste așa cum o soție iubitoare își așteaptă soțul.

De fiecare dată era servit de bona care se ocupa totodată de menajul apartamentului și de gătit. Bona Fatima era o femeie în vârstă, trecută de 45 de ani, cu familie și copii. Soțul dânsei muncea și el însă aveau un venit destul de mic așa că muncea și ea ca bonă pentru a-și ajuta familia. Era o femeie scundă și plinuță la trup, cu fața ei rotundă și ochii ei mici părea mereu veselă și binevoitoare. Deseori frumosul meu musulman rămânea la discuții cu dânsa după masă. Uneori o mai împrumuta cu bani sau îi mai dădea câte un mic avans la salariu, însă, înainte de toate frumosul meu musulman îi purta un respect profund.

Frumosul meu musulman nu făcea nici un fel de diferență între oameni. Pentru el toți oamenii erau la fel, toți oamenii trebuie respectați în opinia lui, prin faptul că suntem toți oameni. Culoarea pielii, religia, statutele și situația financiară nu dau valoarea omului. Valoarea omului este dată de ceea ce este el ca persoană, spunea mereu frumosul meu musulman.

Însă Afina nu se sfia să-l ironizeze de fiecare dată când își exprima astfel de opinii. Chiar mai mult, râdea de situația lui din trecut atunci când a colindat deșertul cu beduinii și-i arunca în față faptul că provine dintr-o familie modestă.

După cum era de așteptat, Afina n-a întârziat la întâlnirea cu Mark. Și-au dat întâlnire la o cafenea mai puțin populată din Cairo. Afina și-a acoperit fața cu vălul astfel încât să se asigure că n-o va recunoaște careva și s-a instalat la una dintre mesele din cafenea așteptând în liniște.

Să vă spun câte ceva despre Cairo. Cairo este capitala Egipt-ului, are o suprafață de 453 de kilometri patrați, fiind cel mai mare oraș din Africa și are o populație între 16 și 20 de milioane de locuitori.

De ce vă spun toate astea? Este acum de înțeles că Afina și Mark erau complet în siguranță atunci când se întâlneau într-un oraș atât de mare și populat. Dar un vechi proverb ne spune: „De-ai umbla pe sub pământ, la cineva tot îi vine în gând."

Însă este de subliniat faptul că, înainte de toate Cairo este centrul cultural al lumii arabe. În fața gării centrale este situată statuia lui Ramses, iar Muzeul Cairo și Piramidele din Giza sunt și vor rămâne multe secole puncte de atracție istorică foarte iubite de turiștii din întreaga lume.

În Muzeul Egiptean sunt situate comorile Faraonului Tutankamon iar centrul vechi al orașului Cairo este înscris pe lista patrimoniului mondial UNESCO.

Cairo(القاهرة) în limba araba înseamnă "cea triumfătoare", "cea învingătoare" iar Al-Fustat a fost numele vechi al orașului Cairo, inițial Cairo (capitala Egipt-ului) a fost o cetate bizantină care a fost cucerită de către conducătorul arab Amr Ibn-el-As, datele istorice ne spun că cetatea a fost ridicată aici în anul 642.

De remarcat este și faptul că în Cairo există peste 500 de moschei dintre care amintesc: Moscheea Al-Azhar, Moscheea Al-Rifai, Moscheea lui Muhammad Ali (numită și Moscheea de Alabastru), Moscheea Sultanului Hassan și multe altele.

Defapt Cairo este împărțit în Cairo musulman cu Citadela sa și Cairo creștin unde veți putea vizita bisericile copte.

Bazarele și moscheele cât și zgârie norii de pe malul Nilului alcătuiesc lumea arabă contemporană, iar Piața Tahrir (ميدان التحرير = care în limba arabă înseamnă Piața Eliberării) este una dintre principalele piețe publice din orașul Cairo.

Ca evenimente istorice mai recente țin să menționez Revoluția egipteană din anul 2011 care a fost direcționată împotriva fostului președinte al Egiptului, Hosni Mubarak, care în urma Revoluției a demisionat. Însă acestui eveniment i-a urmat în anul 2013 o lovitură de stat, democrații au

ieșit în stradă scandând ”Poporul vrea să răstoarne regimul” , iar această manifestare a avut drept urmare suspendarea constituției și înlăturarea președintelui de atunci, Mohamed Morsi, care a fost arestat la domiciliu.

Dar să revenim la subiectul nostru!

O dată ce Mark a intrat în cafenea și-a zărit-o pe Afina, s-a afișat în fața ei cu un aer de victimă care i-a purtat dorul ani de zile. I-a declarat din nou iubirea arzătoare ce i-o poartă femeii și a scos din buzunarul interior al sacoului un frumos lănțișor din aur pe care l-a pus în palma Afine.

Următoarele ore le-au petrecut împreună la un hotel din apropierea cafenelei...

Și acesta a fost doar un nou început între cei doi amanți.

Acasă Afina devenise din ce în ce mai nemulțumită și iritată. Iar frumosul meu musulman făcea eforturi uriașe să mențină cât de cât o atmosferă normală în familie.

Nu de puține ori seara Afina se retrăgea în camera ei unde se instalase de ceva vreme sub pretextul că are nevoie de spațiu, liniște și intimitate. Așa că cei doi soți deveniseră mai mult colocatari decât soț și soție.

Dacă nu zilnic, cel puțin a doua zi Afina găsea un pretext să plece de acasă și să-și petreacă următoarele ore în brațele iubitului. Frumoul meu musulman nici nu bănuia una ca asta!

Așa au trecut mai mulți ani! Camila creștea și ea! Avea deja în jur de cinci anișori, însă Afina o neglija permanent. Abea schimba câteva cuvinte cu fetița ei după care se dovedea a fi distrasă și ocupată. Acum internetul și rețelele de socializare erau o parte indispensabilă din viața Afinei. Atunci când nu ieșea în oraș să-și vadă iubitul, stătea ore în șir online discutând cu diverse persoane pe care le cunoștea sau nu, navigând pe diverse site-uri în special acelea care-i reprezentau tabieturile, magazine online sau altele de acest gen.

Începuse să se plângă frumosului meu musulman că i-a oferit o viață în sărăcie, că i-a distrus viitorul și că nu-i ajung banii să-și cumpere și ea cele trebuincioase unei femei.

Că hainele ei sunt demodate și are nevoie de o garderobă nouă, și multe altele.

Astfel încât, sub toate aceste presiuni din partea Afinei, frumosul meu musulman s-a înfățișat de mai multe ori șefului cerându-i o majorare de salariu. A primit-o!

S-a întors bucuros acasă la soția lui Afina să-i dea vestea însă în atitudinea femeii nu s-a văzut nici cea mai mică schimbare. Nu mai făcea nici un efort să-și ascundă disprețul pe care i-l purta, uneori chiar exprimându-și disprețul în mod direct prin fraze cum sunt : ”o să mori calic”, ”ești un ratat”, ”nu ești bun de nimic”, ”tot un beduin ai rămas” și multe altele.

Toate acestea, repetate aproape zilnic, îl făceau pe frumosul meu musulman să-și piardă pofta de a trăi, se simțea pierdut și fără rost așa cum îi reproșa Afina deseori.

Ulterior s-a prezentat din nou în fața șefului frumosul meu musulman, de data aceasta punctându-și neajunsurile pentru a primi o nouă majorare de salariu pe care a și primit-o deoarece era un inginer apreciat în intreprinderea în care activa.

Totodată muncea câte zece ore aprope zilnic și era foarte solicitat. Ajungea acasă seara, ostenit și abătut. De câte ori încerca să lege o conversație cu Afina, aceasta i-o tăia foarte scurt și se retrăgea în camera sa.

Frumosul meu musulman își petrecea serile în compania fetiței sale Camila, fie urmărea câte o emisiune TV, fie citea. La un moment dat s-a gândit să-și instaleze și el internetul în camera sa deoarece i-ar fi mai comod să stea online decât în sufragerie unde avea legătură prin cablu.

Așa și-a instalat un modem wireless însă stătea mai mult conectat prin cablu deoarece viteza de navigare era mult mai bună. Interesele online ale frumosului meu musulman erau de a face un venit suplimentar cu care să-și întrețină familia. Așa și-a făcut cont de tranzacționare online, a scris un blog, după care a mai scris unul, și-a făcut alte conturi diverse și așa mai departe.

Stresul cel mai mare al frumosului meu musulman erau banii care nu-i mai ajungeau niciodată Afinei.

Navigând în una din seri pe internet, frumosul meu musulman a văzut o ofertă de afaceri în domeniul imobiliar, o firmă care avea drept obiect principal de activitate construirea de apartamente și alte imobile, căuta asociați acționari.

O dată ce văzuse oferta, frumosul meu musulman s-a pus pe gânduri! Avea acele economii la bancă însă îi era cam frică să le investească, pentru că ținea acei bani pentru vremuri tulburi, erau drept o asigurare pentru siguranța familiei.

Așa că renunțase la ideea de a-i investi pentru o vreme...

Însă cum supărarea Afinei și reproșurile ei erau tot mai dese, frumosul meu musulman s-a înfățișat din nou la șeful său pentru o mărire de salariu. Nu mai primise nici o majorare de această dată! S-a simțit dezamăgit și demotivat, acasă era disprețuit și respins iar la locul de muncă a început să se simtă din ce în ce mai puțin apreciat.

La scurtă vreme după acest refuz de majorare a salariului, frumosul meu musulman a fost anunțat că firma face restructurări și că, într-o lună de zile va fi demis din funcția de inginer, și că toate acestea i se aduc la cunoștință pentru ca pe această perioadă de 30 de zile frumosul meu musulman să-și caute un alt loc de muncă pentru a nu rămâne fără venit.

Vestea a căzut ca un trăsnet peste capul frumosului meu musulman! Și-a simțit genunchii tremurând și l-a cuprins disperarea. El era singurul membru al familiei care aducea un venit în casă. Ce mă fac? Și-a zis! Cum voi plăti chiria și restul cheltuielilor? Și multe alte întrebări au apărut în mintea lui, nu-i dădeau pace să doarmă așa că naviga din ce în ce mai mult pe internet cu gândul că va găsi ceva de muncă.

Și căuta pe toate site-urile cu anunțuri de locuri de muncă și afaceri, căuta tot ce se putea și era cuprins de disperare.

A fost prima dată când s-a gândit să se sinucidă! Însă dimineața următoare când și-a luat pe brațe fetița și-a zis că are un motiv foarte întemeiat să reziste, să lupte, adică fetița care creștea și-i umplea sufletul de speranță.

Atunci când zâmbea fetița lui Camila lăsa să se observe formele danturii pe care le moștenise de la frumosul meu musulman. Era o bucată din el atât de bine îi semăna Camila la chip!

Ziua demiterii a sosit și ea iar frumosul meu msulman nu și-a găsit încă un alt loc de muncă. Afina a început să-l întrebe de ce este acasă însă frumosul meu musulman s-a mulțumit să-i explice doar că și-a luat concediu de odihnă pentru o vreme.

În perioada următoare frumosul meu musulman și-a depus un dosar de solicitare a unui nou loc de muncă la administrația teritorială a locurilor de muncă din Cairo, și căuta el însuși prin ziare și pe internet.

Obișnuit fiind cu un program foarte încărcat, zilele și serile i se păreau tot mai lungi frumosului meu musulman. Așa a început să scrie prima sa carte!

Totodată, nu a găsit un loc de muncă așa că și-a amintit de firma de construcții care căuta acționari și s-a decis să investească și el ceva bani.

-Nu voi investi toate economiile, și-a zis el. O să las ceva din ele pentru siguranța zilei de mâine! Și așa a făcut!

Investiția s-a adeverit profitabilă iar frumosul meu musulman a prins gustul afacerilor. A început să studieze diverse fenomene și concepte economice, citea foarte mult și studia piața de afaceri.

Printre lecturile lui preferate se număra și psihologia, citea tot mai mult și-și dezvolta cunoștințele în fiecare zi. Acum lectura a devenit o parte indispensabilă din viața frumosului meu musulman. A devenit și scriitor, și-a publicat prima carte sub forma unui E-book care a fost apreciată de cititori.

Iubea să scrie, a fost și motivat s-o facă pentru că vedea cum online lumea îl omagiază, complimentează și apreciază. Iar frumosul meu musulman avea atâta nevoie de toate acestea!

A început chiar să se simtă mai sigur pe el, parcă i-a mai crescut puțin și stima de sine, afacerea îi mergea binișor și-i aducea venituri frumoase așa că și-a focalizat timpul și energia mai mult pe afacere și pe scris, renunțând la ideea de a mai lucra ca angajat la vre-o firmă.

A mai publicat o nouă carte care a avut și ea succes și s-a gândit să-și dezvolte blogurile pe care le începuseră deja de ceva vreme. Desigur că îi erau solicitate sfaturile din ce în ce mai mult în mediul online iar cărțile sale erau bine vândute dovedindu-se de un real succes.

-În sfârșit toate intră în normalitate! Și-a zis în una din seri frumosul meu musulman în timp ce-și citea mesajele frumoase de la cititori. Era mulțumit de viata lui acum, avea o afacere, publicațiile lui erau apreciate, numai Afina era foarte distantă de el.

Deși Afinei îi povestise și-i ceruseră constant părerea cu referire la activitatea lui și la cărțile publicate, aceasta părea total dezinteresată. În una din zile chiar i-a reproșat frumosului meu musulman că pierde vremea să scrie niște cărți care nu aduc nici un plus de cunoaștere.

-Uită-te la el, beduinul! Își zicea în sinea ei Afina! Inginer de doi cenți a început și el să scrie cărți și să-și facă bloguri! Pierde timpul cu toate țațele în mediul online! Ce mai venit! A vândut și el câteva cărți și se consideră autor! Gândea femeia plină de invidie și răutate! Nu-l mai suport sub nici o formă!

Și frații și sora lui mă mai deranjează și ei, n-o să mai îndrăznească ei după ultima vizită, își zise Afina afișând un zâmbet ironic. De fiecare dată când vre-un membru din familia frumosului meu musulman venea în vizită, Afina afișa un comportament lipsit de scrupule lăsând clar de înțeles că este vizibil iritată de vizită. Așa a reușit să îndepărteze familia de frumosul meu musulman. Nici părinții și nici frații nu-l prea vizitau pe frumosul meu musulman numai în cazuri de maximă importanță.

Însă Afina nu se sfia să găsească pretexte pentru a pleca de acasă cât putea de des să se refugieze în brațele amantului său Mark fără să dea semne de nici cea mai mică remușcare.

Se simțea bine când îl înșela și mințea pe frumosul meu musulman, mințea cu atâta seninătate de jurai că-s adevărate cele spuse de ea. O adevărată actriță!

Însă acum frumosului meu musulman îi păsa mai puțin de ironiile și reproșurile ei. Și-a zis în sinea lui că Afina este un caz pierdut, niciodată n-o s-o mulțumească. Așa că a renunțat să-și mai facă reproșuri din pricina Afinei.

Spunându-și toate acestea, frumosul meu musulman devenise mai mulțumit în sinea lui și-a început chiar să-i facă plăcere să-și petreacă timpul mai mult de unul singur scriind sau lucrând la câte un articol.

Dar așa se întâmplă uneori în viață! Atunci când gândești că toate îți merg bine, tocmai în acele momente vine nenorocirea asupra omului! Tot așa s-a întâmplat și în viața frumosului meu musulman.

În una din zilele în care dis de dimineață alerga la firma de construcții la care acum era acționar majoritar, în fața blocului îl aștepta o femeie în jur de 40 de ani, cu capul acoperit, plinuță și creolă a cărei siluietă abea o puteai observa de sub hainele lungi și largi care-i acopereau trupul.

Avea fața acoperită cu un văl de culoare maro. Imediat ce l-a observat pe frumosul meu musulman ieșind din scara blocului, a și alergat către dânsul să-i vorbească.

-Domnule, te rog! Două minute aș vrea să-ți vorbesc. Stai puțin! Nu te reține prea mult! Zise femeia pe un ton suficient de ridicat să se asigure că poate fi auzită grăbind pasul după frumosul meu musulman.

-Ce este distinsă doamnă? Răspunse plin de mirare frumosul meu musulman!

Femeia se opriră în fața frumosului meu musulman și pentru un moment nu zise nimic, își dăduse la o parte vălul maro de pe față lăsând să se vadă vânătaia urâtă pe care o avea sub ochi.

-Dar ce-ați pățit de sunteți așa rănită? Întrebase frumosul meu musulman.

-Domnule, nu știu cum să vă spun, de unde să încep. Dar e o problemă urâtă, supărătoare pe care vreau s-o discut cu dumneavoastră.

-Dar ce anume?

-Domnule, soțul meu are o legătură amoroasă cu soția dumneavoastră iar vânătaia aceasta este rezultatul faptului că i-am surprins împreună în una din zile într-o cameră de hotel. M-a bătut zdravăn! Tot corpul mi-e plin de vânătăi!

-Poftim?! Sunteți sigură că vorbiți de nevastămea?!

-Da domnule! Fără îndoială! Soția dumneavoastră Afina are o legătură de ani de zile cu soțul meu. Am sperat că o dată ce s-a căsătorit cu dumneavoastră tot acest calvar se va încheia dar m-am înșelat.

Una dintre vecinele mele m-a anunțat că a văzut pe Afina dumniatale intrând la un hotel de braț cu soțul meu și că, prin urmare este foarte evident

că se văd din nou. Și ce credeți? I-am urmărit în una din zile și nu m-am putut abține, am sunat la ușa camerei în care ei își desfășurau partida de amor iar acesta este rezultatul.

Avem trei copii împreună domnule, trei copii! Ce fac eu cu trei copii? Te rog tare mult domnule să faci dumneata ceva în acest sens dacă există vre-o posibilitate.

-Doamnă, nu știu ce să vă spun în acest moment. Sunt complet bulversat de cele spuse de dumneavoastră. Mai întâi trebuie să mă asigur că este vorba de nevastămea, pe urmă voi vedea cum voi proceda. Însă nu prea cred că Afina mea mă înșeală. Dar voi încerca să cercetez, să aflu dacă aveți dreptate.

-Bine domnule! Tare mult mi-aș dori să nu fie adevărat. Lucrurile acestea este mai bine să nu le aflăm, dar din păcate toate se întâmplă sub ochii noștrii.

-Din păcate doamnă acum mă grăbesc la muncă însă uitați aici numărul meu de telefon celular, zise frumosul meu musulmanul în timp ce-i întinsese femeii o carte de vizită. Sunați-mă în zilele următoare să lămurim situația! YallaBye acum!

-La revedere domnule!

După această discuție frumosul meu musulman a rămas tulburat toată ziua. Rând pe rând vedea acum fiecare respingere din partea Afinei, analiza acum acele reproșuri, acele comportamente derizorii, jignitoare, toate ironiile și disprețul pe care l-a suportat din partea ei atâția ani. Parcă toate acestea prindeau acum un alt contur în ochii frumosului meu musulman.

Dar în sufletul lui mai păstrase încă o urmă de îndoială și-și zise în sinea lui:

-Nu, până n-o s-o văd cu ochii mei n-o să cred că mă înșeală frumoasa mea Afina. Și cât am muncit! O jumătate din viața mea numai s-o mulțumesc pe ea și să-i fac pe plac. Iar gândind toate acestea ochii frumosului meu musulman se umeziseră de durerea și amărăciunea ce-o simțea în piept.

Iar situația în care să deslușească misterul s-a și ivit pentru frumosul meu musulman! A doua zi Afina se scuzase că pleacă la piață. Frumosul meu musulman nu a făcut nici o remarcă însă și-a pus în gând s-o urmărească.

-Trebuie să mă conving o dată pentru totdeauna! Și-a zis în sinea lui în timp ce la câteva minute după plecarea Afinei a ieșit și el pe ușa apartamentului. Însă o dată ajuns în stradă n-o mai văzuse pe Afina, așa că a pornit pe jos, de unul singur către Piața Midan Tahrir.

Deși piața era situată la o depărtare destul de mare de zona în care locuia frumosul meu musulman, acesta și-a dorit mai mult să iasă din casă, să se plimbe, să rătăcească parcă în căutarea anilor pierduți din viață lângă această femeie insensibilă, mincinoasă și egoistă cu inimă de piatră.

-Uneori am impresea că femeia asta vine din altă lume! Își zise în sinea lui frumosul meu musulman.

După cum v-am spus ceva mai devreme, Piața Midan Tahrir este situată în centrul orașului Cairo-ului modern, fiind defapt o îmbinare între structurile vechi și cele noi din Cairo. Aici au avut loc cele mai importante evenimente care au adus schimbări în structura politică a Egipt-ului cum sunt cele din 2011 și 2013 despre care v-am vorbit în paginile precedente.

Una dintre cele mai importante clădiri care a supraviețuit trecerii timpului și care se află în această piață este Muzeul de Antichități Egiptene care este situată în partea de nord a pieței Midan Tahrir din Cairo și care în prezent găzduiește Ministerul Afacerilor Externe.

Defapt construirea acestei piețe a fost comandată de către Ismail Pașa (Sec. al-XIX-lea) care a comandat acest stil de design ”Paris pe Nil”. Centrul pieței este dominat de o intersecție cu un sens giratoriu, în general foarte aglomerată, iar în partea de nord-est puteți vedea statuia eroului naționalist Omar Makram care este omagiat de egipteni datorită rezistențelor împotriva invaziilor lui Napoleon I.

Totodată din această piață aveți acces direct la podul Qasr Al-Nil care traversează Nil-ul, tot din piață mai aveți acces și la alte străzi istorice importante din Cairo.

O dată ajuns în piață, frumosul meu musulmanul a rătăcit din loc în loc cu speranța că o va zări undeva pe frumoasa lui Afina așa cum mărturisise la plecare. Însă nici vorbă! Într-un târziu! După ce a obosit să tot hoinărească așa de unul singur, s-a întors acasă ostenit și trist. Afina nu se întorsese încă

așa că și-a petrecut restul zilei în compania scumpei lui fetițe Camila încercând să alunge gândurile negre care îi puseseră stăpânire pe minte.

Dar frumosul meu musulman nu s-a oprit aici, ținea cu orice preț să elucideze misterul, să se convingă o dată pentru totdeauna. Încetase dealtfel de mul timp să mai spere la iubirea Afinei așa că zi de zi a învățat să conviețuiască cu ea așa cum era, rece, ironică, sarcastică, închisă și plină de ură.

Uneori regreta că s-a implicat în acest mariaj cu Afina însă Camila îi mângâia sufletul atunci când îi alegra în brațe și-și zicea în sinea lui că n-a trăit în zadar.

Serile și le petrecea tot mai des navigând pe internet, se simțea tot mai singur și fără rost pe lume. În una din seri a intrat pe un site de dating. A navigat așa, la liber mai bine de o jumătate de oră iar la un moment dat îi apare în față profilul Afinei. Nu a putut să creadă la început așa că a accesat profilul să-l poată citi mi atent, nu mai avea nici cea mai mică îndoială, era Afina. Chiar mai mult, Afina postase pe acel site de dating fotografii cu ea în ținute foarte sumare și provocatoare.

Frumosul meu musulman a fost foarte tulburat la vizulizarea profilului propriei sale neveste pe un site de dating.

-Cum să procedez? S-a întrebat în sinea lui. O să-mi fac și eu un profil discret să văd dacă îmi răspunde la mesaje. Și așa a procedat frumosul meu musulman! Și-a făcut și el un cont pe acel site de dating unde a postat o singură poză cu el din perioada în care era îmbrăcat în beduin, o poză veche făcută în deșert, și și-a zis beduinul.

În serile următoare a lăsat un mesaj pe acel site frumoasei lui Afina, numindu-se beduinul.

Însă nu a primit nici un răspuns timp de mai multe zile. Așa că s-a implicat și el în discuții online cu diverse persoane de pe acel site din pură curiozitate. A putut analiza cu ușurință diversitatea umană, a întâlnit acolo oameni care căutau relații dintre cele mai diverse începând de la lezbiene, homosexuali, prostituate și băieți gigolo, persoane singure și triste, persoane dornice de o aventură, persoane interesate de o relație care să ducă la căsătorie și multe altele.

S-a scârbit uneori, alteori a râs în sinea lui, însă aștepta plin de interes răspunsul Afinei. Și în una din seri Afina i-a răspuns! Așa a putut în sfârșit să poarte și el o discuție cu propria sa soție. Afina nu l-a recunoscut în poza veche, care ce-i drept era micșorată în așa fel încât să nu poată fi recunoscut. A început să-i ceară Afinei informații despre ea iar aceasta nu a întârziat să-i răspundă. Femeilor le place mult să vorbească despre ele așa că femeii îi făcea plăcere.

Așa a descoperit frumosul meu musulmanul multe din secretele nevestei sale, de la faptul că era implicată într-o relație cu acel bărbat până la ipostazele în care-i place mai mult să facă sex.

Acum nu mai exista nici o îndoială, Afina îl înșela de multă vreme. Chiar ea-i mărturisise de relația cu Mark prin mesaje fără să știe cu cine vorbește defapt. Pentru ea frumosul meu musulmanul era un cont în rețeaua de socializare care se numea Beduinul, nimic mai mult.

Însă în una din zilele următoare, în timp ce frumosul meu musulman își vedea de muncă în birou i-a sunat telefonul. Era soția lui Mark care-l anunțase că frumoasa lui Afina este chiar acum în compania soțului ei la un hotel din Cairo, femeia îi dăduse acestuia adresa hotelului pe care dânsul și-o notase pe un colț de hârtie pe care-l avea la îndemână după care a ieșit grăbit din birou trântind ușa în urma lui.

O dată ajuns în fața hotelului cu pricina, frumosul meu musulman a început să tremure din încheieturi, simțea disperare, furie, frustrare și așa mai departe.

A luat liftul și a urcat la etajul 3 unde Afina și Mark își desfășurau partida de amor în camera 304 după spusele soției lui Mark. O dată ajuns la ușă, frumosul meu musulman n-a avut curajul să sune, a rămas așa lângă ușă. Prin ușă putea să deslușească foarte clar cele două voci și râsul Afinei.

Acum tremura de-a binelea!

-Nu mai există nici o îndoială, e ea! Își zise în sinea lui frumosul meu musulman lăsându-se pe picioare în poziție turcească așa cum îi plăcea lui cel mai mult să stea așezat.

Și a stat așa mai multă vreme ascultând prin ușa camerei de hotel râsul nevestei lui care își făcea de cap în toată regula cu acel bărbat.

N-a intrat! A preferat să aștepte! A rămas așa ore la rând!

-Cât mi-ar fi plăcut să mă sărute și pe mine măcar o dată cu dragoste! Își zise frumosul meu musulman. Ador să fiu sărutat în scobitura gâtului însă nici măcar cu mâna nu m-a atins Afina vre-o dată în acea parte a corpului. A stat așa și a reflectat la câte seri de dragoste a avut de-a lungul vremii cu soția lui, abea acum realizase frumosul meu musulman golul pe care l-a trăit atâția ani. În toți anii nu s-a bucurat de dragoste decât atunci când și-a implorat nevasta pentru o atingere.

-Cât am fost de naiv! Și-a zis frumosul meu musulman! Nu pot să cred că am pierdut atâția ani din viață cu femeia asta ușuratică.

Spre seară, în jur de ora 8 p.m s-a deschis și ușa camerei de hotel! În ușă a apărut Afina care era ținută de mână de Mark, iar prin ușa întredeschisă frumosul meu musulman a putut observa cu ușurință cum Mark îi mai fură încă un sărut frumoasei lui Afina.

Imediat în clipa următoare Afina l-a văzut pe frumosul meu musulman care se ridicaseră deja în picioare în fața ușii care tocmai se deschisese.

-Nu este ceea ce crezi! Zise Afina foarte tulburată! Eu și Mark suntem doar prieteni buni, de foarte mult timp.

-Tu ce cauți aici tâmbălăule? Zise Mark văzându-l pe frumosul meu musulman în fața ușii. Tu chiar ai crezut că o femeie ca Afina se poate mulțumi cu un tâmbălău ca tine? Hai fă pași de aici să nu-ți dau câteva picioare în fund.

-Auzi cât tupeu! Răspunse frumosul meu musulman. Tu chiar nu realizezi că Afina este nevasta mea?

-Pleacă de aici, repetă Mark de data aceasta îmbrâncindu-l pe frumosul meu musulman în timp ce-o trăgea pe Afina după el grăbindu-se spre lift.

Nici n-a apucat să răspundă frumosul meu musulman că scumpa lui Afina împreună cu Mark dispăruseră deja în lift.

A rămas în holul hotelului complet buimăcit! Nu-i venea încă să creadă ce se întâmplase. Era complet dezorientat, se simțea pierdut și nu știa ce să facă. Să meargă acasă? Să rătăcească pe străzi?

-Ce să fac acum? Își zise în sina lui frumosul meu musulman. La scurtă vreme simte o prezență în fața lui. Era soția lui Mark care bănuise cele petrecute așa că aștepta și ea ascunsă prin preajmă.

-Haide! Zise femeia, să mergem! Toate trec peste om! Nu te mai necăji, acum te-ai convins că am dreptate. O să rezolvăm noi cumva și această problemă. Și-l luă de braț pe frumosul meu musulman îndreptându-se și ei către liftul din hol. Femeia chemase un taxi și se urcaseră împreună în mașină.

Și așa a fost frumosul meu musulman condus acasă de către soția amantului soției sale. Toate au căzut ca un trăsnet peste capul frumosului meu musulman. Când a deschis ușa apartamentului a găsit casa goală. Pe jos, în fața ușii de la ieșire zăceau câteva haine și perechi de încălțăminte aruncate pe jos, jucării și alte lucruri pe care Afina le-a pierdut în timp ce se grăbea să plece.

-Ce mă fac acum? Își zise din nou frumosul meu musulman. De ce m-a pedepsit pe mine atât de aspru Allah? Și-a început să plângă ghemuindu-se pe dușumeaua rece din hol.

Ăsta este destinul omului bun, omul bun nu are noroc în viață din prea multă bunătate pe care o oferă celor din jur. Tot așa s-a întâmplat și cu frumosul meu musulman. A luptat o jumătate din viață să-și facă soția fericită, s-o mulțumească, și a primit în schimb ură și dispreț, minciuni și ironii usturătoare atât din partea ei cât și din partea socrilor. Iar cumnatul său, dacă-l întâlnea undeva din întâmplare, nu-i adresa nici măcar ”Bună ziua!” Pentru familia lui Afina nu avea nici un respect astfel încât nici un membru din familie nu-l mai căuta, i-a îndepărtat până și pe tatăl și mama frumosului meu musulman. Acum frumosul meu musulman se simțea complet singur și pierdut.

Într-un târziu s-a ridicat de pe dușumeaua rece din hol și s-a așezat pe patul din camera lui unde a plâns până târziu în noapte.

Și eu stau aici în deșert și vă spun povestea frumosului meu musulman iar lacrimile mele se rostogolesc în nisipul firbinte al deșertului...

Pentru că eu îl iubesc mai mult decât mă iubesc pe mine însămi! Nu-mi iubesc viața așa cum iubesc pe frumosul meu musulman, el este tot

Universul meu, începutul și sfârșitul vieții mele.

Și stau aici în deșert de ore în șir fără să mă mișc de sub fierbințeala razelor de soare care-mi arde fața și-mi usucă buzele de sete...

Iar ochii mei plâng, plâng durerea din sufletul meu care este mult mai adâncă și mult mai crudă decât fierbințeala deșertului...

Și vă spun povestea frumosului meu musulman...

A doua zi dis de dimineață frumosul meu musulman a pornit către casa socrilor săi unde bănuia că s-a refugiat soția sa.

Și a intuit bine! Afina a fost ajutată să fugă la părinții ei chiar în acea seară de către amantul ei Mark. Și-a luat fetița și bona, câteva lucruri pe care le-a adunat la repezeală și s-a prezentat la ușa părinților săi.

Și-a justificat refugiul la părinți prin felurite minciuni cum sunt faptul că frumosul meu musulman lipsește de acasă toată ziua, că o maltratează fizic și psihic, că o ține aprope tot timpul izolată în casă și multe altele minciuni dintre cele mai josnice cu putință.

Dar frumosul meu musulman ar fi trecut prin foc de dorul fiicei sale așa că, deși bănuia minciunile Afinei, totuși s-a dus la socrii săi.

-Cum? Mai îndrăznești să calci în casa mea? Țipase socrul său încă de la intrare. Ieși afară imediat derbedeule până când nu anunț poliția. Și așa l-a scos afară din casă socrul său pe frumosul meu musulman imediat ce a călcat pragul sufrageriei socrilor săi.

Fetița avea în jur de 5 ani, iar în fiecare dimineață era dusă la grădiniță de către bonă și adusă imediat după prânz. Așa că frumosul meu musulmanul a ținut să aștepte la poarta grădiniței imediat în ziua următoare.

După cum se așteptase, bona a apărut cu fetița la grădiniță. Așa a reușit frumosul meu musulmanul să-și vadă fetița pentru câteva minute, însă din păcate la prânz bona n-a mai venit singură să ia fetița de la grădiniți ci a venit însoțită de un bărbat înalt și bine făcut la trup.

Când frumosul meu musulmanul s-a apropiat din nou să-și strângă fetița în brațe pentru o clipă, bărbatul i-a barat imediat drumul anunțându-l pe frumosul meu musulman că a primit instrucțiuni de la socrul, soacra lui și

Afina să nu lase pe nimeni să se apropie de fetiță așa că să stea departe de aceasta pentru a nu avea nici unul neplăceri.

Și în acest mod frumosul meu musulman a fost împiedicat să-și vadă fetița, venea la poarta grădiniței, măcar s-o vadă de la distanță pe gingașa lui Camila și inima lui era plină de durere și viața lui plină de nefericire.

Însă nu dispera, și-a zis în sinea lui că toate problemele își găsesc rezolvare până la urmă, defapt el crede cu tărie că orice problemă care se ivește are mai multe soluții de rezolvare și că datoria noastră este să alegem una dintre aceste soluții care se potrivește mai bine cu obiectivele noastre și care are mai multe beneficii pozitive și pierderi mai mici.

Iar aunci când o soluție selectată și implementată s-a dovedit ne relevantă, datoria noastră este să căutăm s-o înlocuim cu o altă soluție care să ne aducă beneficiile așteptate. Și sub nici o formă, cu atât mai mult atunci când situația este mai dificilă, nu trebuie să ne oprim, să disperăm și să ne blocăm. Ci trebuie să mergem înainte indiferent de situație, pentru că puterea și capacitatea de a ne rezolva propriile probleme stă în noi înșine și nimeni altcineva nu poate să le rezolve în locul nostru.

Acest gând l-a ținut cât de cât în echilibru pe frumosul meu musulman. Si să nu credeți cumva dumneavoastră că a fost ușor pentru dânsul să trăiască aceste perioade dificile de viață. Multe seri adormea plângând iar apartamentul în care locuia acum singur i se părea tot mai rece și mai pustiu.

Viața lui i se părea fără rost, își dorea tot mai mult să se stingă, să părăsească lumea aceasta în care n-a apucat să fie măcar o dată fericit cu adevărat. Tot ce-i apărea acum în minte era cenușiu și trist, vedea în fața ochilor doar acele scene neplăcute și nefericite și-și zicea tot mai des că viața lui întreagă a fost doar o înșiruire de evenimente nefericite.

Deși rugăciunea este o parte din viața fiecărui musulman, frumosul meu musulmanul parcă acum se ruga cu mai multă tărie, cu mai multă stăruință și credință ca oricând. Era mai aproape de Allah și-n momentele în care se ruga se simțea mai puternic și mai încrezător.

Dar n-au fost rare nici acele momente în care se simțea complet pierdut, iar în una din seri și-a pus în gând să-și curme viața, simțind că nu mai putea

îndura suferința.

Așa a ieșit din apartamentul său pustiu într-o seară, era în jur de ora 22 p.m.

A pornit către podul Qasr al-Nil care traversează Nil-ul în Cairo cu gândul să-și curme suferința. Podul Qasr al-Nil este datat din anul 1931 și a înlocuit primul pod care traversa Nil-ul. Acest pod este prevăzut cu trotuare și este populat în special pe perioada serii când lumea iese să se plimbe, în special cuplurile de îndrăgostiți. Este defapt o construcție masivă din oțel, are 7 deschideri și-o lungime de 1.932 de metri.

Podul Qasr al-Nil oferă un pesisaj minunat. Iar frumosul meu musulman a ținut să ajungă aici la o oră cât mai târzie, să fie doar el și Nilul, pentru că și-a pus în gând să se arunce în apele Nilului și astfel să scape de chinul acestei vieți pentru totdeauna.

S-a plimbat o perioadă de timp de-a lungul podului Qasr al-Nil, frumosul meu musulman se gândea tot mai intens să se arunce în apele fluviului, la un moment dat a privit în jurul lui și văzându-se singur s-a urcat pe marginea podului pregătindu-se să-și dea drumul în adâncul apelor unde să dispară pentru totdeauna. Stătea și privea direct în jos! Însă în clipa următoare și-a amintit de scumpa lui fetiță Camila și-a simțit un curent de aer rece cum îi umple corpul. S-a dat jos de pe marginea podului și a grăbit pasul către apartamentul lui pustiu fără să mai privească nici în stânga, nici în dreapta, nici în urmă și nici măcar în față, mergea așa cu capul în pământ parcă rușinat de slăbiciunea lui.

O dată ajuns în apartament, și-a deschis calculatorul și a intrat din nou pe acel site de dating unde a găsit profilul Afinei. Afina nu i-a mai scris! A mai navigat puțin pe acel site după care și-a continuat munca la unul dintre articolele pe care le începuse, și-a verificat E-mail-urile și mesajle pe care le primise. Nu le mai verificase de câteva zile așa că acum inbxo-ul îi era plin de tot felul de E-mail-uri.

La un moment dat a găsit un E-mail prin care i se solicita un sfat! Era ceva nou și provocator pentru că nu avea nici o legătură cu experiența lui inițială sau cu pregătirea sa profesională așa că frumosul meu musulmanul s-a oprit pentru o clipă să reflecteze.

A verificat adresa de E-mail a solicitantului, datele de profil arătau că E-mail-ul este trimis din Europa, România. Părea să fie trimis de către o doamnă sau domnișoară care își zicea Ella.

Însă ceea ce i-a atras atenți nu au fost datele de profil ci întrebarea în sine. Această Ella l-a întrebat pe frumosul meu musulman ce soluție ar găsi la o problemă de cuplu în care soțul își agresează constant soția, atât fizic cât și psihic, iar dincolo de toate are un copil cu o altă femeie pe care l-a conceput încă din primul lor an de căsnicie.

Pentru un moment frumosul meu musulman nu a știut cum și ce să-i răspundă femeii, însă a înțeles că nu este singur în situația în care este și că mulți alți oameni au și ei parte de suferință din păcate.

În acea seară n-a răspuns nimic Ellei, fata din România care i-a pus întrebarea. Nu era expert în relații așa că și-a zis că înainte de a-i da vre-un răspuns este mai potrivit să cerceteze câteva informații din acest domeniu atât de complex.

Așa a început totul! Cu un E-mail! În ziua următoare frumosul meu musulman a găsit răspunsul la întrebarea femeii, dar i-a dat un răspuns imprecis și vag pentru că lui nu-i plăcea să dea sfaturi ci să ajute persoana să-și înțeleagă singură problemele, să-și analizeze resursele, să vadă soluțiile la problemele cu care se confruntă și să aleagă dintre cele mai potrivite soluții pe cea mai bună pentru problema ei.

Însă discuția dintre frumosul meu musulman și Ella a continuat și-n ziua următoare, și-n săptămâna următoare, și-n luna următoare...

Frumosul meu musulman a fost prins de povestea Ellei pentru că și el trăise momente nefericite în viață iar Ella l-a întrebat și ea la rândul ei despre problemele lui.

Frumosul meu musulman avea acum cui se confesa, nu se mai simțea atât de singur și i-a mărturisit Ellei despre gândurile și intențiile lui de a se sinucide. O dată ce Ella a aflat acest lucru, a fost mult mai atentă la cum se simte și ce face frumosul meu musulman, așa au curs între ei E-mail-urile aproape zilnic.

Și cine credeți dumneavoastră că este această Ella? Nimeni altcineva decât eu însămi!

Și acum stau aici în pustiul și fierbințeala deșertului și vă spun povestea frumosului meu musulman...

Iar ochii mei plâng din pricina durerii care mi-a cuprins sufletul iar disperarea îmi este acum soră bună și simt că aș vrea să mă prefac în nisipul deșertului, să mă scufund în adâncurile lui pentru totdeauna.

În una din zile frumosul meu musulman a cerut Ellei numărul ei de telefon menționând că pe perioada zilei este ocupat cu munca.

-Ella dragă eu sunt beduin și-mi trăiesc viața în nesfârșitul deșert, zise frumosul meu musulman în primele sale sms-uri. Aici muncesc și aici îmi petrec toate zilele, iubesc acest deșert așa cum îmi iubesc părinții și frații...

Iar Ella era fericită și ea să afle poveștile de viață ale frumosului său beduin din Egipt. Și-i scria mereu sms-uri noi, căuta cuvinte frumoase pe care i le scria din adâncul sufletului ei, să-l facă mai fericit, mai optimist și mai încrezător.

Iar frumosul meu musulman îi povestea și el durerile din sufletul lui, i-a povestit cruzimea și indiferența Afinei, i-a povestit despre îngerul său Camila și multe altele...

-Dragul meu beduin, atunci când noi credem că viețile noastre sunt cele mai grele, tocmai atunci vedem în jurul nostru oameni care se confruntă cu tragedii mult mai mari. Și vreau să-ți spun dragul meu că aici în zona în care locuiesc, aseară s-au aprins anexele unui vecin. S-au adunat foarte mulți oameni să dea cu toții câte o mână de ajutor, au venit și pompierii însă, din păcate familia a pierdut mai mult de jumătate din bunurile pe care le agonisiseră de o viață întreagă. Vezi tu dragul meu? Nenorocirile vin atunci când omul le așteaptă cel mai puțin! Datoria noastră este să fim puternici așa cum ai zis și tu.

La care frumosul meu musulman venea și el cu câte o scurtă istorioară pe care o trăise aievea sau o ascultase de la bătrânii beduini înțelepți în deșert. Iar Ellei îi plăceau atât de mult poveștile lui încât citea mesajele și le recitea până când le învăța pe de rost. Și învăța Ella să vorbească cu cuvintele frumosului meu musulman, învăța să vadă lumea prin ochii lui, asculta acum cu urechile lui și simțea cu inima lui.

Iar frumosul meu musulmanul nu uita să încheie conversația cu:

-Scumpa mea ai grijă de tine pentru că dacă tu însuți nu ai grijă de tine, nimeni pe această lume nu va avea grijă de tine.

Și avea mare dreptate frumosul meu musulman. Așa și-a deschis și Ella sufletul în fața frumosului meu musulman...

I-a povestit Ella întreaga sa viață, copilăria nefericită trăită în tensiune și certurile dintre părinții ei, adolescența în care a luptat de una singură să se realizeze în viață și tragedia mariajului ei în care a ajuns azvârlită prin decizia și presiunea urgentă a tatălui său.

I-a povestit Ella tot, toate nopțile ne dormite din timpul studiilor, orele lungi și grele de muncă, calomniile cu care era înconjurată de familia soțului, respingerea și disprețul lor, picioarele în burtă primite de la soț și palmele care i-au învinețit ochii, toată ura cu care el o privea și toată răutatea pe care i-a arătat-o acel om mai bine de 12 ani, și multe altele cu care nu vreau să vă întristez. Pentru că trecutul este trecut dragii mei, nu-l mai putem schimba. Ceea ce avem cu adevărat este acest moment de acum iar prin acțiunile noastre de acum, și numai prin ele, vom avea puterea să ne schimbăm viitorul.

Iar frumosul meu musulmanul a fost acea mână întinsă care m-a prins, m-a oprit din cădere și nu m-a lăsat să cad în prăpastia adâncă, nu m-a lăsat să merg la fund. Pentru că dragii mei și eu m-am gândit de atâtea ori la liniștea morții prin care aș putea scăpa de durere... Numai Allah știe și frumosul meu musulman!

Dar nu vreau să vă spun aici povestea mea ci povestea frumosului meu musulman, și stau aici în arșița deșertului iar sufletul meu plânge, ochii mei plâng, gura mea este uscată de sete și simt cum mă părăsește puterea, simt cum moare încet sufletul în mine, puțin câte puțin...

Frumosul meu musulman...

Erau atât de frumoase acele dimineți în care mă trezeau mesajele tale prin care primeam un sărut și îmbrățișarea ta! Acel mesaj prin care mă întrebai:

-Cum te simți astăzi? Ce faci? Cum ești?

Acel mesaj n-am să-l uit niciodată, eram la muncă iar nici acolo nu aveam prieteni, și atmosfera era destul de ostilă și stresul destul de intens,

tensiunea și umilința din partea șefului direct era deja o normă de viață. Dar tu mi-ai scris într-o dimineață:

-Stai puțin! Unde te grăbești? Oprește-te! Dă-mi un sărut! Te îmbrățișez! Gata! Acum poți continua! Să ai o zi minunată!

Atunci am înțeles că defapt te iubesc! Și-am mai înțeles că și tu mă iubești frumosul meu musulman.

Iar zilele mele au devenit tot mai frumoase, tot mai fericite și a înflorit speranța în sufletul meu. Speranța că într-o zi te voi vedea aievea așa cum mi-ai promis, speranța că voi putea vedea lumina din ochii tăi și-ți voi putea atinge corpul cu mâinile, că mâna ta îmi va strânge mâna așa cum ne-am strâns mâinile de mii de ori prin mesajele noastre, cum ne-am îmbrățișat de atâtea ori cu mesajele și inimile noastre și că buzele tale fine le vor atinge pe ale mele într-un sărut divin pe care l-am dorit amândoi atât de mult.

Defapt noi doi am fost împreună mereu, chiar din prima seară în care ne-am vorbit prin E-mail. De atunci suntem mereu împreună cu inimile noastre care își simt durerile și bucuriile, cu mintea noastră pentru că gândurile noastre sunt unul la celălalt, prin sufletele noastre care sunt mereu împreună, ele se îmbrățișează și simt iubirea pe care ne-o purtăm. Numai corpurile noaste au fost despărțite pentru că în realitate noi am fost tot timpul împreună, ne-am trezit dimineața împreună și ne-am băut cafeaua împreună sciindu-ne unul celuilalt câte ceva frumos și romantic, pe timpul zilei ne îmbrățișam aievea prin mesaje și seara adormeam cu telefoanele în mână. Și cu sufletele împreună!

Ai fost la o jumătate de pământ depărtare de mine și te-am simțit mai aproape ca pe oricine altcineva. Frumosul meu musulman sunt atâția oameni care trăiesc în aceeași casă și sunt atât de departe unul de celălalt! Ei dorm în același pat și sunt defapt singuri, cu ei înșiși. Dar noi deși am fost la o jumătate de pământ depărtare unul de celălalt, de când ne-am scris pentru prima oară unul celuilalt, nu am mai fost nici unul nici o dată singuri, ci am fost mereu împreună.

Dar să vă spun povestea frumosului meu musulman...

Să nu credeți că frumosul meu musulman a renunțat atât de ușor la lupta pentru fetița lui. A făcut o plângere la autorități și și-a cerut drepturile în

instanță. Nu a primit custodia fetiței însă în urma procesului a primit dreptul de a-și vedea fetița în fiecare săptămână.

Așa a început să se simtă mai bine și-și făcuseră frumosul meu musulman deja și planuri de viitor cu privire la situația fetiței. Își dorea foarte mult să-i asigure fetiței lui o viață frumoasă și sigură, așa a hotărât frumosul meu musulman să achiziționeze un apartament spațios, deși sub un credit ipotecar apartamentul i s-a părut la un preț bun și i-a plăcut foarte mult. Nu era un apartament extrem de luxos însă era frumos și primitoar, situat într-o zonă frumoasă a orașului Cairo.

O dată instalat în noul său apartament, frumosul meu musulman a început să se simtă mai bine, parcă au mai dispărut fantomele trecutului iar conversațiile lungi cu Ella nu-l mai lăsau singur pe toată perioada zilei.

A prins din nou viață frumosul meu musulman iar afacerea din construcții prospera și ea, totodată a mai investit și într-un lanț de magazine care-i aducea de asemenea un plus de profit.

Însă pentru Ella era doar beduinul, nu i-a povestit niciodată despre situația lui și viața de afaceri. Și-i spunea Ellei:

-Te iubesc! Și știu că tu mă iubești pentru ceea ce sunt eu ca om!

Și este adevărat! Ella îl iubește, a văzut în el tot ceea ce-și dorise vreodată. Căldura inimii lui și bunătatea, frumusețea chipului său plăpând și iubirea pe care o vedea în ochii lui au făcut-o pe Ella să-l iubească mai mult decât orice pe lume. Iar inteligența lui și profunzimea gândirii, cultura, personalitatea lui și caracterul au convins-o că nu mai există pe această lume un alt om asemenea frumosului meu musulman. Și avea dreptate! El e unic! Prin tot ceea ce este!

Insă frumoasa lui Afina n-a fost la fel de norocoasă. Și-a pierdut între timp tatăl care a murit în urma unui infarct miocardic. Iar o dată ce și-a pierdut tatăl au început să apară și problemele financiare în familie. Ea și mama ei au început să vândă diverse lucruri din casă, chiar mai mult, au închiriat o parte din casa care era ne locuită unor provinciali care aveau locuri de muncă în Cairo.

Mark s-a adeverit a fi un ușuratic, cum dădea colțul își stâmpăra focul în brațele altor domnișoare mai tinere și mai arătoase decât Afina care deja

începuse și ea să îmbătrânească. Afina bănuindu-l, în una din seri l-a urmărit și l-a putut foarte bine vedea cum se distra în compania unei tinere brunete, înaltă și zveltă. Mark o prindea cu poftă în brațe și-o săruta arzător plimbându-se cu aceasta pe podul Qasr al-Nil.

Gelozia i-a întunecat mintea femeii și i-a umplut sufletul de durere, așa că dintr-un impuls de moment s-a înfățișat în fața celor doi îndrăgostiți cerându-i explicații lui Mark. La care s-a ales cu o palmă zdravănă peste obraz și cu câteva calomnii aruncate în față cum sunt: ”ușuratică, ai impresia că eu sunt soțul tău?”, ”te-ai uitat în oglindă cum te-ai zbârcit?”, ”vezi-ți de drum degenerat-o să nu te iau la bătaie”, și multe altele de acest gen.

A doua zi când s-a privit în oglindă ochiul i se învinețise și lacrimile îi scăldau întreaga față de durere. Mark o părăsise! Iar ea și-a pierdut cu acea brută de bărbat o jumătate din viață, cei mai frumoși ani din tinerețe. Iar acum o aruncase din viața lui așa cum arunci o păpușă uzată de care te-ai plictisit și-o înlocuiești cu una nouă, mai frumoasă.

S-a văzut dintr-o dată singură, nefericită, cu un copil de crescut, fără profesie și fără vre-un venit. Așa s-a hotărât Afina să-și susțină și ea teza de licență în limbi străine pe care o tot amânase de la terminarea facultății.

Și nu cumva să credeți dumneavoastră că frumosul meu musulman n-a contribuit cu bani pentru întreținerea fetiței sale Camila, îi plătea fetiței o alocație lunară și mult peste ea, îi cumpăra de fiecare dată cadouri și agonisea numai cu gândul la îngerașul său Camila, era singurul său copil.

Și în aceste împrejurări Ella și frumosul meu musulman au devenit tot mai apropiați în fiecare zi. Frumosul meu musulman îi promisese deseori Ellei o viață împreună. În una din zile a venit și mesajul cu pricina:

-Vrei să te căsătorești cu mine Ella? Tu știi deja toată situația mea, și eu îți cunosc situația, iar în ceea ce mă privește port în suflet sentimente sincere și nobile pentru tine, te iubesc mult și vreau să-mi leg viața de a ta. Și te asigur că-ți cer mâna cu toată considerația și seriozitatea.

-Da, visul meu cel mai mare este să fiu cu tine pentru totdeauna. Frumosul meu musulman tu întruchipezi toate visele mele, nu am alte vise decât cu tine, trăiesc pentru tine și văd lumea prin ochii tăi, am învățat să gândesc cu

mintea ta și să simt cu inima ta. Nu mă văd în stare să trăiesc fără tine, iar tu știi bine toate astea.

-Bine! Atunci scumpa mea Ella îți promit că voi veni negreșit în România! Pentru că și eu te iubesc!

Și-a așteptat Ella mulți ani...

Și au continuat să vorbească prin sms, pe web sau la telefon...

Iar Ella și-a terminat studiile universitare în cadrul facultăților pe care le începuseră și viața continua să-și urmeze cursul însă frumosul meu musulmanul nu apărea în România, iar Ella aștepta...

Și-n tot acest timp în care Ella îl aștepta pe frumosul meu musulman, ea a devenit mai aproape de Dumnezeu, așa cum a învățat-o frumosul meu musulmanul:

-Stai aproape de Allah draga mea, pentru că atunci când stai aproape de Allah, Allah va avea grijă de tine.

-Dar eu nu mă știu ruga lui Allah în legea Islamului. A zis Ella.

-Draga mea, acolo sus în cer este doar un singur Dumnezeu, important este să ne rugăm, să stăm aproape de El, indiferent de religia în care ne rugăm. Allah este singurul Dumnezeu care există.

Așa s-a rugat Ella zi de zi, și a stat aproape de Allah. Colinda Bisericile și aprindea lumânări pentru ea și frumosul meu musulmanul. Se ruga ca Allah să-i aducă împreună și ochii ei se umezeau de lacrimi prin stăruința rugăciunii și umilinței în fața lui Allah.

Se ruga Ella pentru curățirea sufletelor lor și a purității momentului în care îi va atinge mâna frumosului meu musulman, s-a rugat pentru sănătatea lui și a ei, pentru puterea și credința lor, pentru înțelepciunea și iubirea lor. Și-și petrecea multe ore în rugăciuni stăruitoare colindând Bisericile și aprinzând lumânări și trăind cu speranța că într-o zi frumosul meu musulmanul va veni așa cum i-a promis!

Dar anii treceau și frumosul meu musulman nu mai venea, și-o cuprindea disperarea pe Ella de fiecare dată când nu primea răspuns la mesajele ei sau răspunsurile întârziau să apară.

Și era tot mai stăruitoare în mesajele ei, îl ruga pe frumosul meu musulman, îl implora și adormea în multe seri plângând cu telefonul în mână.

Însă mereu primea același răspuns:

-Scumpa mea, te iubesc și eu dar acum sunt foarte ocupat! Te rog să mă înțelegi! Sau, mă înțelegi acum? Însă tu ești prea insistentă, dar ți-am spus că eu vreau să mă căsătoresc cu tine. Ai răbdare!

Și Ella aștepta în fiecare zi, era atât de singură deși aproape tot timpul și-l petrecea în mijlocul oamenilor. Însă ea simțea singurătatea tot mai intens, avea numai telefonul mobil pe care obișnuise să-l privească foarte des așteptând sms-urile frumosului meu musulman. Și-a înțeles Ella că cea mai mare tragedie umană este faptul că suntem atât de singuri deși trăim în mijlocul oamenilor.

Durerea Ellei era și mai mare când vedea în jurul ei oamenii care îi răspundeau cu răutate și-o priveau cu ură, suporta ironiile și batjocurile lor zi de zi și uneori își dorea să nu mai existe. Iar rugăciunile ei au început să se transforme în rugăminți fierbinți către Dumnezeu cerându-i să-i curme durerea.

-Aș vrea să mă pot preface în vânt să pot atinge înaltul cerului, să sărut pământul în care am crescut și fața părinților mei și să plec pentru totdeauna. Gândea Ella în momentele sale de deznădejde. Să străbat această jumătate de pământ și să sărut pământul Egiptului, să spulber nisipul deșertului și să mângâi vârfurile piramidelor din Giza. Și mai mult decât toate acestea, să-l găsesc pe el, pe frumosul meu musulman și să-l învălui în adierea mea pentru totdeauna!

Însă în ceea ce-o privea pe Afina, deși a fost părăsită de amant, nu s-a demoralizat prea tare. Își reproșa ei însăși timpul pierdut cu acel bărbat și tot ce mai nutrea acum în suflet pentru dânsul era doar ură și dispreț.

Așa era Afina, ajungea să-i creezi o mică neplăcere și te ura de moarte căutând să se răzbune și să te facă să suferi cu cea mai mică ocazie.

Prin urmare și-a zis că va face tot ce-i stă în putere să prospere, în mintea ei succesul era cea mai mare răzbunare. Iubea succesul și banii, îi plăceau gratitudinile, îi plăcea să iasă în evidență, să fie altfel decât majoritatea

oamenilor, drept pentru care adopta uneori ținute foarte extravagante, caraghioase chiar.

Afina și-a făcut planuri de răzbunare pe amant.

-În genunchi să mă roage să-l iert și n-o s-o fac! Își zicea în sinea ei Afina.

În una din zile a apelat-o pe Any pentru a o ruga s-o ajute la întocmirea tezei de licentă. Any a fost bucuroasă să-i ofere sprijinul însă, totuși a îndrumat-o către un consilier de specialitate. Așa că teza de licentă a Afinei a fost întocmită mai mult de către consilierul în cauză decât de Afina, Afina a contribuit doar cu câteva paragrafe care și acelea au fost prelucrate de către consilier. Însă a fost gratificată și ulterior a primit un post de educatoare la una din grădinițele din Cairo. Desigur, pentru primirea postului a intervenit și mama sa care activase drept cadru universitar în una din facultățile din Cairo până când s-a pensionat.

-Din păcate nu am reușit să prind un post de profesoară anul acesta, îi explica Afina lui Any, posturile au fost deja repartizate așa că m-am văzut nevoită să iau ce a rămas. Poate anul viitor...

-Dar de ce nu te împaci cu soțul tău Afina? O întrebase Any la un moment dat. Am înțeles că soțul tău vrea să-și refacă viața, cineva mi-a zis că discută de ceva vreme cu o femeie din Europa. Așa că ai grijă Afina, s-ar putea să-l pierzi pentru totdeauna.

-Pe cine? Pe bămbălăul acela? Răspunse râzând batjocuritor Afina. Îl am la degetul meu mic, fac din el ce vreau. Ajunge să-i arunc un zâmbet și-l am înapoi când doresc.

-Foarte bine ai proceda! Am înțeles că afacerile lui sunt prospere, și-a achiziționat chiar un apartament în una din cele mai vizate zone din Cairo iar recent a investit și într-un lanț renumit de magazine. Și dincolo de toate Afina, voi doi aveți fetița, pe Camila de crescut. Gândește-te puțin! N-ai să mai găsești unul ca el acum. A devenit un burlac foarte vânat în Cairo și este invitat adesea în cele mai selecte locuri și-n cele mai renumite case.

-Auzi la el beduinul! Tot un bămbălău este! Nu-mi fac griji, pot să-l am înapoi când vreau. Și cine este europeanca aceea?

-Am înțeles că este din România, cineva care i-a văzut pozele și alte date pe internet mi-a zis că-i drăguțică dar a avut și ea probleme cu soțul așa că nu-

ți face griji, o ingropăm noi dacă vrei.

-Mi-ar face plăcere! Zise Afina plină de ironie și răutate! Auzi la ea! O fi vre-o zdreanță! Defapt cine pleacă ochii la un bâmbălău ca el? Știi proverbul acela? ”Ce se aseamănă se adună.”

Prin urmare Afina a și început să-și facă planul de acțiune. Și-n sinea ei și-a zis:

-Chiar că acum mi-ar fi de folos beduinul! Cum l-aș mai profita! O să-i toc toți banii, o să-l pun să mă plimbe prin toată lumea. Defapt de asta chiar am nevoie! Și rânjea lăsând să se observe pe fața ei lăcomia.

-Ai început deja să visezi după cum văd. Îi curmase visarea Any.

-Mă mai gândesc! Răspunse Afina foarte scurt.

Dar în mintea ei luase deja decizia de a se linguși pe lângă frumosul meu musulman de cum a auzit că afacerile îi sunt prospere.

În zilele următoare s-a gândit cum să ajungă din nou în compania lui, și-și făcea diverse planuri.

-Voi merge la prânz s-o scot eu însămi pe Camila de la grădiniță! Știu că va fi prin preajmă beduinul. Așa voi putea să leg cu el o conversație pe care știu eu foarte bine s-o conduc în direcția în care doresc astfel încât să trag foloasele scontate. Își zise Afina.

Însă nu i-a surâs norocul în acea zi! Așa că a fost nevoită să inventeze altceva.

-Cum de nu m-am gândit? Și-a zis femeia. Voi telefona direct beduinului, doar Camila este și fata lui, n-am conceput-o singură. Dar cum să-l manipulez de data aceasta? Da! Îi voi telefona și-l voi anunța că Camila este bolnavă. Dar ce boală să-i zic că are fata? O răceală cred că-i destul... Da voi zice să vină s-o viziteze pe Camila că este răcită. Strașnică idee!

Iar femeia n-a stat prea mult pe gânduri, a telefonat frumosului meu musulman și i-a plasat minciuna la care el a asigurat-o că va trece pe la Camila în cursul zilei următoare.

Visa numai lux și călătorii Afina, haine scumpe, bijuterii, mașini, restaurante și bani. Cum să-l scape ea tocmai acum?

-Cine o fi ”româna” aceea? Se întreba furioasă Afina. Dar voi face tot ce pot să-l am înapoi pe beduin și din ambiție n-am să-l las. Nu am să-l scap tocmai acum, voi găsi eu o modalitate bună să-l manipulez așa cum doresc. Praf o voi face pe ”română”dacă îmi stă în cale. O fi vre-o jerpelită, vre-o zdreanță! Nu prea cred să-mi facă mie probleme una ca ea, dar în caz de asta vreau să fiu pregătită.

Frumosul meu musulmanul, așa cum a zis în ziua precedentă, s-a înfățișat la ușa de la intrare a socrilor lui unde locuia acum Afina, a ajuns în jur de ora 4 p.m scuzându-se că a fost prins cu munca și prin urmare n-a reușit să ajungă mai repede.

Printre altele frumosul meu musulman a aflat de decesul socrului său și de locul de muncă și realizările Afinei care a ținut să rămână în compania lui pe toată perioada vizitei.

Desigur, Camila a fost instruită ceva mai devreme de către Afina să se prefacă bolnavă iar dacă își va juca bine rolul i s-a promis fetiței o frumoasă recompensă. Iar fetița nu se mai oprea din tuse și strănuturi după cum bine intuiți și dumneavoastră.

Însă frumosul meu musulman nu dădea semne că ar fi interesat în vre-un fel de prezența Afine, bărbatul n-a schițat nici un gest, nici un zâmbet iar comunicarea cu aceasta a fost purtată pe un ton rece și distant.

-Încă este plin de resentimente! Și-a zis Afina în gândul ei. Dar n-am să renunț eu atât de ușor! Până la urmă mi-a distrus viața, mi-a făcut fata asta blestemată pe care nici n-o pot suporta cu atât mai mult pentru că-i seamănă perfect. Defapt beduinul își merită suferința, am să scot din el și ultima picătură de energie și-am să-l las complet sărac așa cum l-am cunoscut. Și-a zis Afina simțind în suflet cum îi crește setea de răzbunare.

Așa a început femeia să conceapă alte planuri prin care să pună mâna din nou pe frumosul meu musulman.

La o cafea, Any în una din după-amiezele în care tocmai ieșiseră amândouă de la muncă, s-a deschis din nou problema frumosului meu musulman:

-Ai reușit să-l recâștigi? A întrebat-o Any pe Afina.

-Nu încă, dar stai liniștită Any! Al meu e! Zise Afina începând să râdă.

-Te-am atenționat Afina! Beduinul tău e îndrăgostit de femeia aceea, defapt am înțeles că au mai mult de un an de când sunt împreună, s-ar putea să-și facă deja planuri de nuntă.

-Am s-o îngrop de vie pe ”română”. Nu-ți face griji! Găsesc eu o modalitate.

-Numai să te grăbești Afina, acționează, nu pierde vremea.

-Bine, bine... Răspunse Afina iritată puțin de data aceasta.

O cuprinse o furie intensă, o ciudă îi măcina acum inima Afinei și-și zicea:

-Cum adică? O zdreanță de ”română” să-mi ia mie pe beduin? O îngrop de vie!

Iar Afina n-a pierdut vremea. A căutat să se afișeze și ia în acele locuri în care exista posibilitatea să-l întâlnească pe frumosul meu musulman, și-a înnoit garderoba, și-a cumpărat accesorii dintre cele mai scumpe iar la coafor era deja o clientă veche. Iar saloanele de înfrumusețare le colinda cât era Cairo de mare și-și făcea tratamente dintre cele mai scumpe.

-Trebuie cu orice preț să pun din nou mâna pe el! Și-a zis femeia!

În una din zile Any i-a zis:

-Dar Afina, ascultă-mă puțin. Cea mai bună soluție ar fi să-i faci un copil.

-Un copil din nou? Nu! Mi-e suficientă Camila pe care nici n-o suport dealtfel! Până și vocea ei este a beduinului. Nu! Asta nu Any! Răspunse puțin iritată Afina.

-Studiile din domeniul psihologiei au demonstrat că apar schimbări în creierul bărbatului atunci când au un copil iar stabilitatea cuplului, spun studiile, crește o dată cu creșterea numărului de copii ai cuplului. Zise Any!

-Ia te uită! Ai studiat și pihologie mai nou! Răspunse Afina!

-Da, am studiat și puțină psihologie însă m-am oprit la nivel de licență. Dar ascultă-mă Afina! M-am gândit la toate! Inițial atrage-l din nou în patul tău și fă în așa fel încât să te lase din nou însărcinată.

-Bine, răspunse femeia, să presupunem că voi avea din nou un copil cu el. Dar dacă totuși nu se va întoarce la mine? Ce fac eu cu doi copii? Cairo este

un oraș cu o cultură conservatoare după cum știi și tu foarte bine. Dealtfel mi-a fost destul de dificil și cu Camila.

-Ai răbdare Afina! M-am gândit și eu la această posibilitate, zise Any. Uite, tu pe Camila am înțeles că ai născut-o pe cale naturală. Nu?

-Da, așa este! Dar ce legătură are asta?

-Are legătură. Și știi de ce? Pentru că m-am gândit la o strategie foarte puternică de manipulare.

-Adică?

-Să presupunem că rămâi însărcinată din nou. Și totodată să presupunem că soțul tău nu se întoarce la tine. Dar ai o soluție foarte puternică să-l manipulezi. De data aceasta Afina naște copilul prin cezariană. Multe femei preferă acum cezariana în loc de nașterea pe cale naturală. Și știi de ce îți sugerez asta?

-Nu, nu înțeleg nimic Any! Unde vrei să ajungi? Întrebase curioasă Afina.

-Poți să-ți faci un video cu nașterea prin cezariană pe care, ulterior să te asiguri că soțul tău îl va viziona. Și te asigur eu că impactul va fi suficient de puternic să-ți aducă soțul înapoi. Chiar mai mult, vinovăția pe care o va resimți nu-l va mai lăsa nici să doarmă nopțile Afina. Te asigur de cele spuse!

-Dar de unde știi tu toate astea Any?

-Nu ți-am spus?! Am studiat psihologia Afina, știu ce vorbesc. Așa că ai încredere în mine și urmează-mi sfatul.

Iar Afina nu-și mai lua gândul de la cele spuse de Any. O tenta foarte tare planul așa că-l învârtea pe toate părțile iar prin creativitatea sa diabolică îl dezvolta și mai tare. Tare i-ar fi plăcut Afinei să poată să-l vadă suferind din nou pe frumosul meu musulman, să-l vadă cum îl chinuie vinovăția și remușcările.

Și zâmbea la gândul că va reuși!

În următoarea perioadă de timp a făcut tot ce i-a stat în putință să-l întâlnească pe frumosul meu musulman și să-l atragă din nou în patul său pentru a-și putea duce planul la îndeplinire.

Cum nu a primit nici un fel de atenție în serile în care l-a întâlnit pe la diverse întruniri, s-a gândit că trebuie să depună mai mult efort pentru a-l seduce.

-Dar ce ar fi să mă prefac bolnavă în una din seri și să-i cer să mă însoțească acasă? Oare cum de nu m-am gândit mai repede la asta? Și-a zis Afina!

Și așa a procedat! La o serată unde era prezent și frumosul meu musulman, Afina s-a plâns că o supără o migrenă și că i-ar face un mare serviciu dacă ar conduce-o acasă.

-Bine, sigur că da Afina! Să mergem, te conduc cu mare plăcere! I-a răspuns politicos frumosul meu musulmanul.

Dar în mașină Afina a ținut să se plângă că nu vrea să-și petreacă restul serii singură și că i-ar face plăcere dacă frumosul meu musulmanul ar fi de acord să meargă la el acasă. S-a scuzat că este puțin amețită de alcool ceea ce era, desigur, doar teatru ieftin.

-Dar acum ești puțin amețită Afina, poate mâine o să ai remușcări. I-a răspuns frumosul meu musulman.

-Te rog mult, zise femeia cu o mai mare stăruință în glas! Nu-i adevărat, defapt eu nu am încetat niciodată să te iubesc. Te rog, să nu răscolim acum trecutul. Să ne bucurăm de clipa aceasta împreună, de o seară frumoasă amândoi.

Frumosul meu musulman simțea cum i se topește inima în fața frumoasei lui Afina, și-a dorit o jumătate de viață să audă cele rostite de ea acum. Așa că s-a lăsat dus de val... Și-a zis în sinea lui:

-De ce nu? Până la urmă ne vom simți bine împreună.

Și așa a reânceput totul. Afina, așa cum bănuiți, a rămas intenționat însărcinată din nou. De data aceasta la ecograf a aflat că este băiat și a avut Afina grijă să fie de față și frumosul meu musulmanul la aflarea veștii celei mari.

După ce frumosul meu musulman a aflat că va avea din nou un copil, și de data aceasta va fi băiat, a fost în culmea fericirii. Uitase complet de existența Ellei, nu i-a mai răspuns de luni de zile nici la E-mail-uri nici la sms-uri. Și i-a propus Afinei să se mute cu el în apartament menționând că

tot ceea ce posedă el vrea să împartă cu ea, și că în scurt timp vor avea doi copii și multe alte cuvinte măgulitoare.

Afina sperase de mult timp să primească această propunere de împăcare așa că n-a stat prea mult pe gânduri, și s-a mutat cu frumoslul meu musulmanul din nou.

Și așa cum a instruit-o Any, a cerut să nască prin cezariană și să fie filmată în timpul operației. La final a avut grijă ca video-ul să fie vizionat în întregime de către frumosul meu musulman care a rămas foarte marcat în urma vizionării filmului.

Și-a reproșat frumosul meu musulman că și-a făcut prea multe așteptări de la Afina, că defapt el este singurul vinovat pentru eșecul căsniciei lor pentru că n-a putut fi destul de bun pentru ea, că n-a iubit-o destul, că nu i-a oferit mai multă atenție și iubire și multe altele. Remușcarea și vinovăția i-au umplut sufletul frumosului meu musulman din nou.

Și-a amintit de Ella și de mesajele ei și și-a zis în sinea lui:

-Trebuie să-i dau drumul femeii! Nu are sens să o mai las să aștepte în zadar. Deși știu că îi voi zdrobi inima, însă nu pot proceda altfel, nu este corect nici față de ea nici față de Afina. Defapt capitolul Ella trebuie să-l închei pentru totdeauna. Și așa a decis frumosul meu musulman să renunțe la Ella.

Iar eu stau aici în deșert, în acest deșert nesfârșit și vă spun povestea frumosului meu musulman iar lacrimile mele se pierd in nisipul fierbinte al deșertului și durerea din sufletul meu este mult mai mare decât pustietatea deșertului ...

Pentru că Ella sunt eu însămi...

Dar planul Afinei era doar la început. După câteva săptămâni de la naștere Afina și-a anunțat soțul că vrea să iasă cu Any la o cafea, că se plictisește în casă și simte nevoia să aibă și ea o viață socială.

-Sigur scumpa mea, bona este aici, se va descurca ea cu băiatul iar pe Camila o iau eu de la grădiniță dacă dorești...

Dar în mintea lui frumosul meu musulman își vedea din nou nevasta în brațele amantului său Mark. Deși a iertat-o, amintirea acelei seri nefericite îi

umbrea acum viața, de fiecare dată când își privea acum nevasta o vedea în brațele acelui bărbat, cum se sărutaseră la ieșirea din camera de hotel chiar sub ochii lui.

-Nu, de data aceasta n-o să mai am încredere în ea. Și-a zis frumosul meu musulman. Și a plănuit s-o urmărească. Însă femeia s-a întâlnit cu Any și-au intrat la una din cafenelele din apropiere iar frumosul meu musulmanul și-a văzut în continuare de ale lui pe toată perioada zilei.

Cele două femei n-au mai încetat cu destăinuirile. Erau vesele și împăcate că planul lor a dat roadele așteptate.

-Te-ai convins Afina? Zise Any! Ți-am spus eu că va funcționa!

-Da! Ce m-aș face eu fără tine! Răspunse Afina râzând zgomotos.

-Și acum hai, povestește-mi! I-ai văzut fața bărbatului tău când a vizionat filmul?

Afina a început să râdă atât de zgomotos la cele auzite încât câțiva oameni care serveau și ei câte ceva la mesele vecine s-au întors mirați și-au privit-o îndelung bulversați.

-Să-i fi văzut fața Any! Zise Afina încă râzând! Am crezut la un moment dat că va leșina! Era palid la față și-i curgeau lacrimile ca la un copil de 5 ani. Mare plăcere am simțit urmărindu-i reacțiile draga mea prietenă!

-Bine lucrat! Răspunse Any mulțumită! Felicitări draga mea! Acum trebuie să sărbătorim!

-Da, așa este! Datorită ție draga mea am reușit din nou să-l am pe beduin la degetul mic.

-Dar ce planuri de viitor ai acum? A întrerupt-o Any!

-Ce gândești draga mea? Să mă distrez, desigur! Și să-i pun mâna pe bani! Doar nu cumva crezi că m-am întors la el de dragul lui.

-Ai devenit mai înțeleaptă Afina! Zise Any! Se pare că nu mai ești copila naivă care alerga în brațele lui Mark din pură pasiune.

-Lasă, o să găsesc eu și pasiune în brațele cuiva, Cairo este plin de bărbați arătoși. Defapt nu ți-am povestit! La școala la care lucrez, dar acum

beneficiez de maternitate după cum bine știi, am pus deja ochii pe un profesor tare arătos.

-Poftim? Așa de repede? Afina! Liniștește-te! Nu ți-aș sugera să te implici într-o nouă relație extraconjugală. S-ar putea ca soțul tău să fie mult mai atent de data aceasta.

-Nu te îngrijora! Ori cum momentan beneficiez de concediu de maternitate, așa că voi fi mai mult pe acasă draga mea prietenă. Iar următorul meu obiectiv este să pun mâna pe banii beduinului. Răspunse Afina râzând din nou zgomotos.

În ceea ce-l privește pe frumosul meu musulman a ținut să-și verifice sms-urile și E-mail-urile de la Ella și să lămurească situația cu aceasta.

Nu-și mai deschisese contul prin care coresponda cu ea de luni de zile, la deschiderea inbox-ului e-mail-urile de la Ella erau cu sutele. Nu și-a pierdut timpul să le citească, s-a rezumat să le vadă pe cele mai recente și ulterior le-a șters numai decât pe toate.

-Dar cred că mi-ar fi mai ușor să vorbesc cu ea prin sms. Și și-a introdus cartela veche de telefon cu numărul pe care știa că-i scrie Ella. La fel, sms-urile erau și ele cu sutele. Și-a curățat telefonul și a contactat-o scuzându-se că a fost foarte ocupat în ultima vreme.

-Sunt cu nevastămea acum! I-a zis scurt Ellei frumosul meu musulman.

Vestea a căzut ca un trăsnet peste inima Ellei! Iar toate visele ei s-au prefăcut dintr-o dată în cenușă.

Și frumosul meu musulman a început să-i povestească Ellei toate cele petrecute.

-Iar aici în deșert viața este grea scumpa mea Ella, nu este pentru tine, tu meriți mult mai mult. Iar eu sunt un bărbat sărac, am doar cămila și deșertul în fața ochilor iar Afina are dreptate, trebuia să-i ofer o viață mai bună. Zise frumosul meu musulman!

-Dar te rog, te implor îngerul meu păzitor, lasă-mă măcar să știu din când în când cum mai ești. Dacă ești bine, sănătos! Te implor în genunchi! Nu rupe orice tip de legătură cu mine! Hai măcar să rămânem prieteni, te rog din toată inima! Zise Ella!

-Bine! Sigur! Rămânem prieteni, dar nimic mai mult! Ținem legătura!

Următoarea periodă din viața Ellei a fost cea mai grea. Se vedea din nou singură, părăsită și fără nici o speranță. Se simțea complet pierdută și s-a gândit tot mai des și tot mai mult la liniștea morții...

Și-n una din seri stătea Ella și privea la contul vechi de e-mail prin care coresponda de ani de zile cu frumosul ei musulman, privea la telefonul la care n-o mai contacta nimeni și la cele două poze pe care i le trimisese cu ani în urmă frumoul meu musulman. Mângăia cu mâinile ei pozele și le uda cu lacrimile care-i picurau încet din ochi fără să se oprească.

-Frumosul meu musulman, își zicea Ella în gândul ei, cum să pot trăi fără tine? Arată-mi un mod de a trăi fără tine pentru că nu găsesc unul. Nu văd ce rost mai are viața mea acum pentru că tu întruchipezi toate visele mele, inima mea este pierdută și sufletul meu rănit, ochii mei sunt în întuneric pentru că am învățat să văd lumea prin ochii tăi iar în mintea mea ești doar tu. Nu, n-am să suport durerea! Și-a zis Ella căutând sticla de diluant pe care știa că a lăsat-o în bucătărie...

A găsit-o! Ella a privit sticla îndelung! A desfăcut-o, a mirosit conținutul și a pus-o la gură. Pe limbă i-a ajuns doar un storp de diluant din sticlă iar Ella l-a scuipat afară.

-N-am să fac asta! Și-a zis Ella! Allah este și va fi cu mine mereu, El știu sigur că mă iubește necondiționat. Și cu certitudine că El nu mă va părăsi pentru o soție care s-a întors la El.

Așa că Ella s-a refugiat tot mai mult în rugăciune și reculegere. Citea foarte mult și singura activitate din care avea puțină plăcere și satisfacție era profesia ei în care făcea tot ceea ce este omenește posibil să crească. Și-a crescut! Zi de zi câte puțin și-a clădit o profesie și era mulțumită de rezultatele ei.

Și-n casa frumosului meu musulman Afina își urma vechile ei obiceiuri. Seara se retrăgea din nou în camera ei și-și petrecea nopțile navigând pe internet.

-Dar cum să fac eu rost de contactele beduinului? Și-a zis Afina! Trebuie să găsesc ceva, voi face eu cumva rost de numărul de telefon și e-mail-ul ”românei”, o să-i pregătesc eu o surpriză tare plăcută zdreanței ăsteia.

Și așa, a început Afina să urzească planuri de răzbunare. S-a făcut dintr-o dată Afina preocupată de munca frumosului meu musulman, a început să-i laude cărțile pe care defapt nici nu le citise, i-a lăudat blogurile și i-a dat de înțeles că-l admiră cerându-i în una din seri să se logheze să vadă ea însăși laudele cu care îl elogiau cititorii. Așa a aflat Afina parola de la contul de E-mail al frumosului meu musulman.

O dată ajunsă aici, planul său de răzbunare pe Ella era la un pas de a fi îndeplinit. Și ce credeți dumneavoastră? Da! A început să-i dea Ellei e-mailul în numele frumosului meu musulman pretinzând că este acesta.

Ella a fost complet bulversată la început! Însă Afina se pricepea atât de bine la minciuni încât până la urmă Ella a fost absolut convinsă că mesajele sunt de la frumosul meu musulmanul și n-a bănui câtuși de puțin că defapt ele sunt opera Afinei. Printre altele Ella i-a lăsat într-un e-mail și numărul ei de telefon mobil pe care Afina i-l solicitate cu pretextul că și-a pierdut telefonul și implicit toate datede de contact.

Ella n-a avut nici cea mai mică suspiciune! Era fericită să primească din nou mesaje de la frumosul ei musulman așa că nu bănuia nimic, totuși când îl suna (desigur că o suna pe Afina fără să bănuiască nimic), acesta nu răspundea la telefon, însă îi dădea un mesaj prin care o anunța că nu poate vorbi și că cel mai potrivit este să vorbească prin mesaje. Problema se repetase de fiecare dată când Ella apela la numărul de la care primise mesajele numai că prindea o altă nuanță, fie îi spunea că este într-o ședință, fie că este într-un loc public, și multe altele. Pe web nu mai primea nici un răspuns, însă mai primea câte un e-mail din când în când, totuși foarte rar, și întreaga discuție se rezuma acum din ce în ce mai mult la mesajele de pe telefonul mobil.

Mesaje prin care Ella primea tot mai multe și mai arzătoare declarații de dragoste, flori, atenții și îmbrățișări care nu erau altceva decât tehnicile de manipulare puse în practică de diabolica Afina în inima căreia ardea setea de răzbunare.

Nu mică i-a fost mirarea Ellei când a fost anunțată printr-un sms că frumosul meu musulman vrea să vină în România s-o întâlnească! Era atât de fericită! Încât Ella nu putea să-și ia gândul de la acel moment în care îl

va strânge la piept pentru prima oară în viață pe frumosul meu musulman. Și visa cu ochii deschiși...

Dar Afina n-a pierdut vremea! S-a lingușit constant pe lângă frumosul meu musulman, i-a dat de înțeles câte nevoi are o femeie și că banii sunt indispensabili vieții în Cairo. Prin urmare, frumosul meu musulman i-a oferit Afinei un card cu acces nelimitat la bani.

-Scumpa mea, uite ai aici și ceva bani chesi, dar în zilele noastre toată lumea are card-uri așa că ia tu cardul ăsta, și-i întinse frumosul meu musulman unul din cardurile pe care le avea în portofel, cu el ai acces la bani, poți cheltui cât ai nevoie.

-Bine, și dacă voi întâmpina dificultăți ce să fac?

-Nu prea cred să ai probleme cu el dar dacă totuși vei avea vre-o problemă ajunge să mă apelezi pe mine și o să rezolv eu.

-Bine atunci! Răspunse mulțumită Afina!

Așa a câștigat Afina accesul la toți banii din contul bancar al frumosului meu musulman. Și credeți dumneavoastră că o astfel de femeie este o soție economă? Nici de cum! A doua zi a sunat-o pe Any și-a scos-o la cumpărături. Și-au cumpărat atâtea sacoșe încât nu le mai puteau târâ până la taxiuri. Încălțăminte dintre cele mai scumpe mărci, haine de firmă, bijuterii și cosmetice, chiar și ele uitaseră la un moment dat câte au cumpărat prin sacoșe.

-În sfârșit am ajuns și eu să culeg roadele! Își zise Afina în timp ce taxiul rula în drum spre casă pe una din străzile orașului Cairo. Mai am un singur lucru de făcut! S-o îngrop pe ”română”, și voi găsi eu o modalitate s-o distrug, trebuie doar să-mi pun creativitatea la lucru. Și-a zis femeia lăsând să se observe din nou acel zâmbet ironic și diabolic pe care-l afișa atât de des.

Iar Ella era atât de naivă și de credulă! Se topea la fiecare mesaj pe care-l primea din partea Afinei în numele frumosului meu musulman. Și credea acum cu tărie că visul de a fi cu el este doar la câteva zile, că în sfârșit va avea bucuria să-i strângă mâna și să-i sărute buzele arse de soarele deșertului. Visa la el cu ochii deschiși...

Însă Afina și-a țesut bine planul! A venit ea însăși în România fără să zică nimic, a luat avionul și-a zburat de la Cairo la Cluj. A ținut s-o vadă cu ochii ei pe Ella și așa a făcut, s-a prezentat la ușa ei și s-a prefăcut în cerșetoare.

-Nu sunt o femeie bogată, nu prea am ce să-ți ofer, i-a zis Ella Afinei văzând-o la ușa ei.

-Dă-mi și tu ceva de-ale gurii! Se prefăcu Afina!

-Bine, uite am aici ceva untură, un picior de porc și câteva ouă. Și i-a întins Afinei un pachet pe care tocmai l-a pregătit.

Afina a luat pachetul pe care l-a aruncat imediat ce a dat colțul străzii.

-Oare zdreanța asta cum poate mânca așa ceva? Și-a zis Afina în timp ce arunca pachetul la gunoi. Te aranjez eu pe tine zdreanță, găsesc eu ceva. Cu una ca asta mă compară pe mine beduinul? Dar sunt amândoi de doi cenți, normal, atâta merită și el.

Și Afina s-a întors cu primul avion la Cairo continuând să urzească în mintea ei planul de răzbunare pe Ella.

A tot continuat Afina să trimită Ellei sms-uri. Ella le credea tot mai mult și s-a lăsat prinsă cu totul în jocul Afinei. Așa a ajuns victima ei!

Ce credeți dumneavoastră că a făcut Afina?

Iată până unde a ajuns răutatea acestei femei diabolice, imorale, fără scrupule și lipsită de orice urmă de sentimete și umanitate!

Afina a căutat pe internet o firmă de videochat din Cluj cu care să colaboreze pentru a-și duce la bun sfârșit planul de răzbunare. A plătit o sumă frumoasă de bani după care a beneficiat de serviciile unui băiat gigolo și care făcea totodată și videochat.

Instrucțiunile ei clare pentru el au fost să o drogheze pe Ella, s-o filmeze și să facă videochat cu ea în direct dacă este posibil.

Așa că Afina, dându-se drept frumosul meu musulmanul, a plasat-o pe Ella băieților trimițând-o la o adresă din Cluj unde pretindea că o așteaptă el, frumosul meu musulman.

Ella nici n-a bănuit una ca asta! S-a pregătit pentru întâlnirea cu frumosul meu musulman o zi întreagă, și a plecat de acasă cu inima la gură să-și vadă

iubitul pe care-l așteptase de atâta timp. La adresa respectivă a fost întâmpinată însă de un singur bărbat, nu l-a cunoscut însă a poftit-o înăuntru asigurând-o că frumosul meu musulman o să apară în câteva minute.

Și străinul a servit-o pe Ella cu un suc de fructe. Iar restul a fost întuneric...

Iar în urma acestei experiențe Afina a postat filmulețele făcute de firma de videochat pe internet, și alte poze cu Ella în diverse ipostaze.

-Mi-am atins scopul! Și-a zis cu mulțumire Afina văzând că a compromis-o pe Ella o dată pentru totdeauna.

Dar ce credeți dumneavoastră? Pe Ella au anunțat-o colegii de muncă despre faptul că au apărut pe internet câteva poze și filmulețe compromițătoare cu ea. Și râdea toată lumea de Ella!

Iar Ella a avut o nouă tentativă de suicid! De data aceasta a luat mai multe somnifere! Dar nu îndeajuns să-și curme viața! S-a ales doar cu probleme și arsuri la stomac, însă Allah a decis ca Ella să mai trăiască.

Și a suportat atâta rușine și dizgrație! Dar și-a zis în sinea ei că Allah este mare, El este singurul care face cu adevărat dreptate în această lume. Și a trăit cu speranța că într-o zi această faptă josnică va fi întoarsă făptașului. Pentru că puterea lui Allah este mare! Și s-a rugat Ella zi de zi, și-a postit și s-a închinat și-a implorat pe Allah să i se facă dreptate!

Mesajele au încetat și ele să mai apară! Iar Ella era absolut convinsă că frumosul meu musulmanul i-a făcut toate astea, și-a crezut că el o urăște și-o disprețuiește. A crezut Ella că ea pentru frumosul meu musulman a fost doar o unealtă cu care și-a făcut ceva bani, pentru că acum Ella era absolut convinsă că toate acele mesaje au fost doar invențiile băieților de la firma de videochat care își căutau defapt fete pentru a le expune în activitățile lor video, foto și online.

Iar Ella acum era absolut convină că niciodată n-a existat nici un beduin din Egipt, că poveștile din deșert au fost doar minciunile acelor băieți, că declarațiile de iubire au fost doar tehnici de manipulare și uneltele cu care s-o atragă în cursă și că defapt ea s-a îndrăgostit de o fantasmă, de o iluzie, de un bărbat care există doar în imaginația ei și nimic mai mult.

Ella a suferit foarte mult! A trecut prin disperări dintre cele mai mari și chinuri care n-o lăsau noaptea să adoarmă. Ce bine era dacă s-ar fi rezumat

totul doar la aceste simțăminte! Dar acum toată lumea râdea de Ella, o arătau cu degetul și-o ocoleau zilnic. La masă nu mai vedeai pe nimeni să se așeze lângă dânsa, iar dacă se întâmpla ca Ella să se așeze la o cafea la aceeași masă la care mai erau și alte persoane, pur și simplu persoanele prezente se ridicau și plecau. Era atât de singură!

Văzând toate acestea Ella și-a pus în gând să plece din localitate. Și așa a procedat! Pentru că dorea foarte tare să se dezvolte profesional a făcut tot ceea ce a fost omenește posibil să poată să-și continue totodată și studiile.

Iar cum Ella nu locuia în Cluj-Napoca, ci undeva în apropiere de oraș, pe perioada studiilor a primit cazare în campusul universității în cadrul căreia studia.

Însă dorința Ellei a fost să încheie acel capitol din viața ei care-l includea pe fostul ei soț. Iar aceasta este o poveste care nu-și găsește cuvinte suficient de puternice pentru a putea fi exprimată. Și n-aș vrea să vă întristez și mai tare.

Și a reușit! O dată ce s-a mutat în campusul universității Ella și-a regăsit încet, încet echilibrul și liniștea.

Dar Ella sunt eu însămi!

Și nu mă aflu aici să vă spun povestea mea ci povestea frumosului meu musulman...

Și stau aici în pustietatea deșertului iar pustietatea din sufletul meu este mult mai mare și apăsătoare...

Iar ochii mei plâng și lacrimile mele se pierd în nisipul fierbinte al deșertului...

Pentru că frumosul meu musulmanul există cu adevărat, chiar mai bun și mai iubitor, mai măreț și mult mai divin decât am îndrăznit eu să mi-l imaginez vreodată...

Și inima mea îl iubește atât de mult, el este totul pentru mine, începutul și sfârșitul vieții mele...

Și stau aici pierdută în deșert și plâng cu lacrimi fierbinți izvorâte din durerea și nefericirea sufletului meu...

Și vă spun povestea frumosului meu musulman...

Însă frumosul meu musulman nici n-a bănuit nimic din toate cele întâmplate! În ochii lui și-a recâștigat familia și toate acum îi mergeau bine, se simțea fericit și multumit de viața pe care o avea și toate gândurile și obiectivele sale de viitor aveau legătură directă cu cei doi copilași pe care-i avea cu Afina. Și-o iubea din nou pe Afina dar nu cu aceeași intensitate ca înainte, acum era mult mai atent la toate mișcările ei, uneori chiar suspicios. Și-a pierdut definitiv încrederea în ea și-i apărea mereu în fața ochilor acel tablou din ușa camerei de hotel.

Totuși pe frumosul meu musulman nu-l tenta câtuși de puțin s-o înșele pe Afina. Deși mulți musulmani își întemeiază o familie multiplă, pe frumosul meu musulman nu-l preocupa așa ceva. El își dorea doar iubirea și atenția Afinei.

Însă în una din zile, când frumosul meu musulman se trezise ceva mai devreme pentru că avea o zi mai încărcată la birou, în timp ce-și verifica inbox-ul e-mail-urilor a observat că avea un replay de la Ella. A fost foarte bulversat pentru că nu-i mai scrisese acesteia de foarte multă vreme.

Prin acest e-mail Ella îi aducea acuzații grave frumosului meu musulman cu referire la acele poze și video-uri compromițătoare postate pe internet. Dar frumosul meu musulman nici n-a bănuit câtuși de puțin cele întâmplate.

Deși frumosul meu musulman a încercat s-o sune pe Ella, n-a reușit, aceasta i-a închis telefonul. Așa că s-a văzut nevoit să-i trimită doar mesaje și e-mail-uri prin care a încercat să discute rezonabil cu ea și să lămurească situația.

Dar n-a reușit! Și ce credeți dvs? Frumosul meu musulman a luat avionul și a mers în România.

A stat mai multe ore la poarta campusului universitar... A întrebat pe administratorul campusului despre Ella, și într-un final a reușit s-o găsească...

S-a întâmplat la intrarea din ușa campusului universitar! Ella ieșea să meargă la cursuri iar frumosul meu musulmanul era în drum spre camera ei.

-Bună Ella, sunt ----------! A zis frumosul meu musulman!

Ella s-a uitat lung la frumosul meu musulman, nu l-a recunoscut deoarece cele două poze pe care le avea cu el erau mai vechi. Și cum să mai creadă

Ella una ca asta? În mintea ei acum frumosul meu musulman nu mai exista decât în imaginația ei!

-Poate vor din nou să facă batjocură din mine! Și-a zis Ella în minea ei mulțumindu-se să-i zâmbească acelui bărbat și să-și urmeze drumul fără să mai reacționeze în vre-un fel.

Ella s-a obișnuit atât de tare cu toate jignirile, sarcasmul și ironiile celor din jur încât acum le percepea drept o parte din viața ei nefericită.

Iar în acea zi Ella se simțea foarte rău! Și de ce oare? Pentru că diabolica de Afina nu s-a mulțumit cu răul pe care i l-a provocat așa că planul ei de răzbunare continuase.

A luat legătura cu una dintre fetele care erau cazate în aceeași cameră cu Ella și-a plătit-o foarte bine pe aceasta s-o drogheze pe Ella. Allah știe cu ce anume au dogat-o! Însă Ella vedea ceață în fața ochilor, îi venea foarte greu să se ridice din pat așa cum îi vine greu unui om bolnav de moarte. Nu putea să se concentreze la parcurgerea materialelor didactice sau la învățat...

Și restul le bănuiți dvs. ! Tot așa s-a simțit și-n ziua în care frumosul meu musulmanul a venit în România, și pe toată perioada studiilor de masterat. Toate acestea au afectat drastic rezultatele universitare ale Ellei iar Afina și-a atins din nou scopul de a se răzbuna pe Ella, deși nu avea nici cel mai mic motiv de răzbunare.

Singurul lucru care era adevărat erau sentimentele sincere pe care frumoul meu musulman le-a nutrit pentru Ella. Restul au fost fantasmele Afinei, răutatea și orgoliul ei rănit, vanitatea și invidia acestei femei diabolice.

Dar lucrurile nu s-au oprit aici! Pentru că frumosul meu musulman o iubea sincer pe Ella. Iar atunci când a văzut-o la ușa campusului universitar a bănuit că nu se simte bine. Și-a făcut cercetări...

În câteva săptămâni a aflat toată povestea de răzbunare a soției sale Afina!

-Abea acum o văd așa cum este pe femeia asta! Și-a zis în sinea lui frumosul meu musulman gândindu-se la Afina. E o femeie fără suflet, un om fără caracter, o degenerată și-o brută. Cum am putut iubi o astfel de femeie?

Și toate sentimentele lui pentru ea se schimbaseră brusc în ură și dispreț!

Desigur că a încercat să discute cu dânsa despre răul pe care i l-a provocat Ellei însă Afina nega toate acuzațiile.

-Nu are nici conștiință! Și-a zis atunci frumosul meu musulman! Dar acum am cu dânsa doi copilași! Copilașii mei scumpi! Ei doi sunt acum toată bucuria mea. Și Ella... Ce i-am făcut Ellei! Cum aș putea să mă iert? Din pricina iubirii mele pentru ea și-a iubirii ei pentru mine i-am distrus indirect întreaga viață.

Și-l chinuiau acum atâtea remușcări pe frumosul meu musulman! Își simțea conștiința atât de încărcată și vina nu-l lăsa să adoarmă. Așa că citea serile până târziu și-i trimitea mesaje Ellei la care nu mai primea nici un răspuns.

Ella, în sinea ei își spunea că sunt doar băieții de la firma de videochat care vor s-o compromită din nou. Așa că și-a schimbat adresa de e-mail și numărul de telefon și l-a blocat pe frumosul meu musulman în toate conturile în care a avut această posibilitate.

-N-am să mai cred în nimeni, niciodată! Și-a zis Ella în sinea ei!

Dar frumosul meu musulman n-a renunțat! A venit din nou în Romania! Dar de această dată frumosul meu musulman a văzut-o pe Ella însoțită!

Și-n acele momente a simțit în suflet disperare! Abea atunci a înțeles frumosul meu musulman că o poate pierde pentru totdeauna pe Ella.

-Nu, n-am să o pierd pe femeia asta! Este ca un înger pentru mine, acum ea este singura femeie pe care o iubesc. Și niciodată n-am să mai întâlnesc o altă femeie ca ea. Simt că o iubesc dintotdeauna, am așteptat-o toată viața. Și n-am să stau acum s-o privesc plecând din viața mea. Și-a zis frumosul meu musulman în acele momente de deznădejde.

Însă Ella era doar prietenă cu acel băiat, defapt erau doar colegi de facultate. Deoarece s-au implicat împreună în realizarea unui proiect, Ella și acel băiat s-au împrietenit și și-au propus să petrecă puțin timp împreună. Iar Ellei i-a plăcut ideea deoarece se simțea foarte rău, foarte singură, foarte marginalizată și aproape toată ziua și-o petrecea în camera din campus. Așa că a acceptat să iasă cu băiatul și chiar au petrecut împreună momente foarte frumose.

Dar frumosul meu musulmanul nu a stat cu mâinile în sân. A oprit băiatul în mijlocul străzii și i-a cerut s-o lase împace pe Ella că ea este cu el. Și băiatul

s-a retras ușor din viața Ellei fără să justifice în nici un fel această retragere. Iar Ella și-a zis în sinea ei că toate astea i se întâmplă din nou din pricina acelor poze de pe internet, și-a suferit mult dar a încercat să se împace cu soarta.

La finalizarea studiilor de masterat Ella a încercat să-și găsească un loc de muncă. Însă acum Ella era ”vedetă”. Adică toată lumea o marginaliza și-o stigmatiza din pricina acelor poze, acel rău imens pe care Afina i l-a provocat în viață. Acel moment i-a distrus Ellei întreaga viață, tot viitorul și toate speranțele.

Și implicit nimeni nu dorea s-o angajeze pe Ella. A bătut la uși pentru un job mai bine de doi ani de zile iar răspunsul era același:

-Vă anunțăm noi...

Nimic mai mult! Și Ella vedea tot mai clar că viața ei era complet distrusă. Iar gândurile suicidale au revenit și ele, simțindu-se din ce în ce mai rău...

Și prin urmare s-a văzut nevoită să se retragă la țară. Aici a avut din nou o viață la limita existenței. Au urmat moment dintre cele mai grele și chinuri dintre cele mai groaznice. Dar omul este cel mai adaptabil, așa că Ella a trecut peste toate.

Văzând Ella că nu are nici cea mai mică șansă de angajare, a ținut să-și deschidă propriul său birou de consultanță. Și a mai prins viață, s-a întrezărit o mică speranță în sufletul Ellei. Dar speranța aceasta a durat foarte puțin pentru că nimeni nu era interesat câtuși de puțin de serviciile Ellei și lumea o evita cu aceeași intensitate.

Iar Ella a început să devină tot mai aproape de Allah...

Și Allah i-a răspuns...

Pentru că frumosul meu musulman o iubea, o iubea acum mult mai mult pe Ella.

Iar relația cu Afina degenerase din nou. Dar Afina nu prea părea ea afectată de asta, atâta timp cât avea în portofel cardul frumosului meu musulman Afina era mulțumită.

Totodată Afina s-a implicat într-o nouă relație extraconjugală. De data aceasta cu un coleg de muncă, iar bărbatul era profesor la aceeași școală la

care lucra și Afina, așa că se vedeau aproape zilnic.

Dar frumosul meu musulman era mult mai atent de data aceasta! Și în doar câteva săptămâni a și aflat despre noua aventură a soției sale.

Iar surpriza Afinei era în curs de pregătire!

Și nu mică le-a fost mirarea celor doi amanți când s-au văzut întâmpinați de cei apropiați chiar la ușa camerei de hotel unde și-au făcut de cap împreună.

Pentru că frumosul meu musulman a ținut să fie de față atât soția amantului soției sale cât și mama Afinei. I-au întâmpinat toți trei cu urări dintre cele mai crude!

Și familia frumosului meu musulman s-a destrămat din nou pentru că în urma acestei întâmplări Afina a ținut să plece din nou de acasă. Și s-a mutat din nou la mama ei, pentru că mama tot mamă rămâne, indiferent de greșelile pe care le fac copiii ei. Și ca o mamă ce era, n-a putut să-și lase fiica în stradă. Cu atât mai mult cu cât își luase și nepoții cu dânsa.

Povestea însă s-a repetat din nou! Afina n-a lăsta pe frumosul meu musulmanul să-și vadă copiii și acesta s-a văzut din nou nevoit să apeleze la instanță pentru a-și câștiga acest drept. Dar nu și custodia...

Așa că s-a văzut nevoit să se mulțumească cu puținul timp pe care-l putea petrece cu copilașii săi.

Și în aceste momente de deznădejde a hotărât frumosul meu musulman să meargă în România pentru a o întâlni pe Ella.

Dar Ella nu mai credea nici în mesajele lui și nici măcar în faptul că frumosul meu musulman există cu adevărat.

-Până la urmă e mâna lui Allah! Și-a zis în sinea lui frumosul meu musulman. Numai așa voi putea avea și eu parte în viață de puțină fericire. Și cu cine aș putea fi mai fericit pe lumea aceasta dacă nu cu Ella, singura femeie pe care o mai iubesc cu adevărat. O să mă căsătoresc cu femeia asta!

Și-n una din dimineți când Ella luase trenul către Cluj-Napoca, frumosul meu musulman a apărut aievea în viața ei!

-Bună! Sunt ---------- ! Zise frumosul meu musulman!

Dar Ella nu reacționase în nici un fel! De parcă el nici nu era acolo!În sinea ei Ella și-a zis că are halucinații.

-Cu certitudine că înnebunesc! Și-a zis Ella!

Dar în clipa următoare s-a simțit deja cuprinsă de mâinile bărbatului! Acesta n-a stat să-i ceară permisiunea, a cuprins-o cu ambele mâini și o strângea cu putere la pieptul său în timp ce două lacrimi mari îi străluceau în colțul ochilor.

-Ella... i-a șoptit bărbatul încet în ureche în timp ce-i acoperea fața și părul cu sărutări... iubirea mea...

Așa a început totul! A fost un moment unic! Trăit într-un tren care gonea cu viteză în drum spre Cluj-Napoca... Gonea trenul cu viteză așa cum viața noastră se grăbește să treacă, să plece lăsând în urmă doar aceste momente unice de fericire pe care le-am trăit aievea.

Iar Ella a simțit că nu mai are nimic sub picioare, s-a simțit luată pe sus și purtată spre cele mai înalte abisuri, plutea printre stele atingându-le cu degetele ei micuțe, zbura în înaltul cerului de fericire.

-Deci frumosul meu musulmanul este chiar aici! Oare nu visez? Și-a zis Ella în sinea ei! Și-a început și ea să-l strângă cu putere în brațe pe frumosul meu musulman parcă pentru a se asigura că el este cu adevărat acolo, că el există.

Și sărutările și atingerile dintre cei doi nu s-au oprit pe toată perioada călătoriei... Iar atunci când buzele lor se opreau se sărutau cu ochii și se atingeau cu mâinile... Pentru că iubirea lor este unică, divină! Iubirea lor a străbătut o jumătate de pământ și un deceniu de viață, a depășit cele mai crude obstacole și cele mai mari și mai adânci uneltiri ale oamenilor.

Dar acolo unde Allah unește prin iubire divină doi oameni, nimeni nu poate să-i despartă prin nici un fel de șiretlic malefic. Nici timpul, nici vârsta, nici religia, nici cultura, nici limba, nici etnia, nici statutele sociale, nici familiile, nimeni și nimic nu mai are putere în fața celor două suflete care se iubesc atât de divin.

Iar pentru Ella au urmat momentele cele mai fericite din întreaga sa viață, la fel și frumosul meu musulman trăia intens fiecare clipă lângă această femeie pe care a așteptat atât de mult s-o simtă în brațele sale.

Dar frumosul meu musulman a venit aici special s-o ceară în căsătorie pe Ella. Și așa a procedat!

Dar Ella n-a dorit să reia legătura cu familia ei biologică, și aceasta este o altă poveste cu care nu mai vreau să vă întristez...

Așa că frumosul meu musulman a cerut-o în căsătoarie doar de la ea însăși. Și răspunsul a fost cu certitudine DA.

Ella era în culmea fericirii! Nu mai simțea pământul sub picioarele ei, plutea acum!

-Nu poate exista o fericire mai mare! Și-a zis Ella în sinea ei! Și eu credeam că viața mea s-a sfârșit... Allah mi-a răspuns la rugăciuni!

Și cu certitudine, așa a fost, Allah este singurul Dumnezeu care există, la el este întreaga putere divină. Și fără vrerea lui Allah nimic nu se poate face sub acest Soare etern.

Desigur că frumosul meu musulmanul a fost foarte nerăbdător să-și prezinte părinților viitoarea soție așa că i-a propus Ellei să meargă împreună la părinții săi în Egipt. Și cum este de așteptat, Ella a acceptat propunerea.

Și-n una din zile au luat avionul spre Egipt. Zborul a durat în jur de șapte ore...

Șapte ore către acest pământ al Egipt-ului, către acest pământ unde începe viața...

Părinții frumosului meu musulman trăiau la marginea orașului Giza, într-o casă modestă dar primitoare.

Orașul Giza (الجيزة) este un oraș destul de mare din Egipt, ocupând al treilea loc ca mărime după Cairo și Alexandria. Are peste trei milioane de locuitori și este situat pe Valea Nilului, în apropiere de Cairo.

Giza este cunoscută în întreaga lume pentru că găzduiește complexul de piramide egiptene și totodată aici se găsesc cele mai impresionante monumente antice din lume precum Marea Piramidă din Giza, Marele Sfinx, Muzeul Corabiei Solare, și alte piramide și temple.

Ella și frumosul meu musulmanul au ajuns pe Aeroportul Internațional din Cairo în timpul nopții. Așa că au hotărât să rămână în Cairo până a doua zi deși de la Cairo până la Giza sunt doar în jur de 20 de km iar acesul în

această zonă este destul de facil datorită liniei de metrou care face legătura dintre Aeroportul Internațional din Cairo și orașul Giza care este mai mult o suburbire a capitalei Egiptului, Cairo.

După cum v-am spus deja, orașul Cairo este cel mai mare oraș din întreaga Africă, fiind capitala Egiptului și are o populație estimată între 16 și 20 de milioane de locuitori și o suprafață de 453 kilometri patrați.

Tot aici își trăiește viața și frumosul meu musulmanul, pe una din străzile acestui oraș încărcat de istorie. Și n-am să vă spun mai mult...

Doar că așa a aflat Ella că frumosul meu musulman nu este defapt beduin.

Ella și frumosul meu musulman și-au petrecut restul nopții în apartamentul frumosului meu musulman. Un apartament mai mult primitor decât luxos. Dar plăcut! Iar atunci când ești în compania omului pe care-l iubești toate lucrurile din jurul tău prind culoare. Așa a simțit și Ella! Plutea de fericire! Iar pentru ea fiecare privire, fiecare atingere a frumosului meu musulman era un dar divin!

A doua zi dimineața au plecat la Giza să-i cunoască părinții frumoului meu musulman.

O familie foarte primitoare și ospitalieră! Ella i-a cunoscut atât frații și sora frumosului meu musulman cât și părinții care au fost bucuroși s-o vadă. N-au făcut nici un fel de remarcă, nici legată de cultură, nici cu referire la limbă sau religie. Întâlnirea cu familia a decurs normal și totă lumea a căutat să afle cât mai multe despre celălalt.

La plecare părinții frumosului meu musulman i-au zis Ellei:

-La noi poți veni când vrei, mereu ești primită cu plăcere și poți pleca sau te poți întoarce din nou, atunci când vei simți nevoia să te întorci.

Iar Ellei aceste vorbe rostite cu atâta bunăvoință i-au intrat direct în suflet. Și s-a gândit Ella:

-Mereu m-am întors la ușa și-n casa părinților mei dar niciodată nu mi-au vorbit așa, adică cu atâta deschidere și bunăvoință, defapt cu atâta dragoste care izvorăște din sufletul lor bun. Oamenii ăștia sunt de acum înainte o parte din sufletul meu. Lor le datorez toată fericirea din viața mea pentru că ei, din dragostea lor au conceput și l-au crescut pe frumosul meu musulman,

numai prin puterea lor el a devenit omul care este, bărbatu pe care-l iubesc. Iar Allah l-a făcut tocmai pentru sufletul meu! Și-l iubesc cu toată ființa mea!

-Și acum cum vom proceda? Te vei întoarce cu mine în România sau nu? A întrebat Ella pe frumosul meu musulman.

-Nici vorbă de întoarcere! Adică nu așa curând! A zis frumosul meu musulman. Vreau să-ți arăt țara mea, adică o parte din ea, acea parte pe care cred că ai s-o iubești și tu.

Și așa este! Iubesc profund Egiptul! M-am îndrăgostit de Egipt pentru totdeauna, și a fost de ajuns să privesc o dată piramidele dimineața cum sunt învăluite de lumina soarelui care răsare pentru a mă îndrăgosti de Egipt pentru totdeauna. Și viața are o altă culoare în Giza, aerul dimineții este altul, cafeaua are un alt gust și micul dejun un alt miros, toate sunt unice aici. În Giza m-am simțit acasă! Da, eu m-am simțit acasă pentru că Ella nu este nimeni altcineva decât eu însămi. Căldura acestor oameni m-a făcut poate să simt că aparțin acestui pământ sau iubirea pe care-o port în suflet pentru frumosul meu musulman, sau poate istoria civilizației, sau poate încărcătura istorică a acestor locuri care mi-au dat impresia că mă aflu la începutul lumii...

Următoarea perioadă de timp a fost una minunată! Frumosul meu musulmanul este un bărbat care știe să te facă să te simți cu adevărat femeie! Este mereu atent și comunicativ, tandru și iubitor, romantic, știe să asculte și să se facă ascultat. Adică este prezent, simți că este acolo cu tine și numai pentru tine.

-Vino! Vreau să te sărut într-un loc unic! Mi-a zis frumosul meu musulman. Și-am străbătut împreună o porțiune din deșert după care s-a oprit și mi-a zis:

-Acesta este locul în care Cezar s-a îndrăgostit de Cleopatra. Și-n clipa următoare i-am simțit mâna cum îmi înconjoară trupul și buzele lui calde unindu-se cu ale mele într-un sărut atât de profund, atât de dulce, acel sărut care rămâne în suflet pentru totdeauna. A fost un moment unic, divin!

Următoarea oprire a fost la Marea Piramidă a lui Kheops. Pășind în aceste locuri încărcate de istorie antică m-am simțit atât de mică, atât de

neânsemnată! Un fior rece mi-a trecut pe șira spinării când am atins cu piciorul acest pământ. Pentru a descrie această minune a lumii nu găsesc cuvinte, adică cuvintele sunt prea sărace indiferent de limba în care ne exprimăm.

-După Turnul Eiffel care a fost construit în anul 1889, Piramida lui Kheops este a doua construcție ca înălțime din întreaga lume. Mi-a zis frumosul meu musulman văzându-mă emoționată. Herodot ne spune că la această piramidă au lucrat o sută de mii de oameni, câte mâini! Iar construirea ei a durat mai bine de două zeci de ani. Ulterior am continuat plimbarea noastră pe Platoul Gizeh.

Am atins emoționată cu degetele Marele Sfinx, n-am văzut nici o inscripție care să ne indice anul în care a fost construit iar frumosul meu musulmanul mi-a spus că egiptologii nu știu cu exactitate anul construcției.

-Cuvântul Sfinx vine din limba greacă, din cuvântul ”sfingo” care înseamnă a strangula. Mi-a explicat frumosul meu musulman.

Marele Sfinx are capul unui zeu sau rege și corpul unui leu, capul fiind destul de mare, ca înălțime poate ajunge chiar la șase metri iar ca lățime la vre-o patru metri. Din păcate bărbia și nasul Sfinx-ului lipsesc.

-Scumpa mea, mi-a zis frumosul meu musulman, nasul Sfinxului a fost distrus de către misticul Muhammad Saim al-Dahr prin secolul al XV-lea. Istoria noastră ne spune că acesta a fost foarte supărat văzându-i pe egipteni cum se închinau Sfinxului și-i aduceau ofrande pentru că în credința lor erau convinși că fertilitatea adusă de Nil i se datora în întregime lui. Așa că i-a distrus nasul.

Următoarea vizită a fost la Templul Soarelui, la sud-vest de Cairo, fiind situat pe malul de vest al Nilului.

Dar să vă spun despre bătrânul Nill... Am ținut să-i simt îm mâna și pe fața mea apa care izvorăște din munții Rwandei și Burundi și se varsă în Marea-Mediterană traversând opt state din Africa printre care și Egiptul.

Nilul este primul fluviu ca lungime din întreaga lume atingând 6.671 de km, izvorând din stâncile munților vulcanici Viruna din podișul Rwanda aproape de Ecuador, aici însă apele fluviului sunt atât de firave. N-ar ajunge la irigarea unei grădini. De-a lungul său pe partea lui mijlocie Nilul

formează șase cataracte, iar la vărsarea lui în mare formează o deltă largă. Dintre cascadele de pe Nil amintesc cascada Murchison, cascada Buiagali, cascada Owen și altele. Apele adânci ale Nilului te fac puțin să tremuri dacă te afli cumva într-o barcă sau feribot. De remarcat este faptul că egiptenii au fost primii oameni care au construit un sistem de irigare folosind apele Nilului. Cumva acestor ape ale Nilului se datorează faptul că Egiptul a devenit una dintre cele mai importante civilizații ale istoriei, iar în cultura antică a Egiptului Nilul este perceput drept o prezență integră, cu suflet și trup.

Ajunși la Templul Soarelui, frumosul meu musulmanul mi-a zis:

-”Cel care bucură inima lui Ra” , este numele antic al templului draga mea. Și acest loc este tulburător de emoționant.

Iar Karnak se află în Teba care a fost capitală Egiptului Antic și este situată pe malul stâng al Nilului.

-Scumpa mea, a zis frumosul meu musulmanul, acest templu a fost construit în cinstea lui Amon-Ra care a fost identificat cu zeul soare și avea drept scop de a-i face pe muritori să se simtă insignifianți, iar de-a lungul istoriei antice au fost construte noi arii sau unele au fost restaurate. Ne-am plimbat ulterior printre multitudinea de intrări, curți interioare, piloni, săli, obeliscuri, coloane și statui iar frumosul meu musulmanul mereu se apleca și-mi fura câte un sărut și-mi strânga cu putere mâna în mâna lui. Atunci am simțit iubirea lui arzătore pentru mine iar fericirea mi-a umplut inima.

-Asta este sala coloanelor, zise frumosul meu musulmanul când ne aflam într-o sală plină de coloane aranjate pe vre-o 16 rânduri, sală care și-a pierdut acoperișul cu timplul, și arătându-mi umbrele lăsate de acestea în lumina soarelui.

Serile și diminețile noastre împreună au fost unice, divine. Iubesc felul în care mă trezea dimineața cu un sărut atât de fin pe frunte și-mi spunea:

-Bună dimineața draga mea! Iar corpul lui acoperit de apa din duș care-l mângâia curgând încet părea o statuie perfectă, un monument nemuritor făcut de însuși mâna lui Allah! Și chiar așa este! Frumosul meu musulmanul este un briliant cu chip de om construit de însuși Allah după sufletul meu. E

divin sub apa dușului dimineața! Iar corpul lui este atât de perfect, de masculin!

Preferințele noastre când vine vorba de partenerul de viață sunt complexe. Și ne îndrăgostim atât de caracter, personalitate cât și de aspectul fizic și iubim totul, chiar și micile scăpări începem să le iubim. Însă eu nu m-aș putea vedea lângă un alt om cu personalitate identică și cu un alt corp. Iubesc la frumosul meu musulman în primul rând felul în care arată, aspectul său fizic mă atrage la el cel mai mult. Defapt nu m-aș putea imagina cu nimeni altcineva înafara de el.

El este pentru Ella începutul și sfârșitul. Pentru ea nu există un altul. Ella nu are ochi pentru altcineva.

Iar apa curgea lin pe trupul său perfect parcă sărutându-l încet pe fiecare por...

Iar Ella și-a zis din nou:

-Frumosul meu musulman e unic, e divin...

În următoarele zile Ella și frumosul meu musulman și-au petrecut timpul împreună vizitând Alexandria.

După Cairo, Alexandria este al doilea oraș ca mărime din Egipt și se află la 225 km de Cairo, mai exact în delta Nilului la vărsarea în Marea-Mediterană a brațului vestic al fluviului fiind defapt un port însă și centru economic, cultural și financiar.

-Biblioteca din Alexandria a fost cea mai mare bibliotecă din antichitate și tot aici au fost puse bazele calendarului iulian. A zis frumosul meu musulmanul Ellei în timp ce vizitau biblioteca. După care au vizitat împreună muzeul de antichități care este parte din această bibliotecă.

In zilele următoare, frumosul meu musulmanul i-a zis Ellei:

-Mai vreau să mergem neapărat undeva! La Luxor! Mai exact la templu.

Luxor este un oraș care se află pe Nil, aici frumosul meu musulmanul a ținut să-i arate Ellei templu din Luxor, statuia lui Ramses al-II-lea, Moscheea Albă, muzeul din Luxor și alte părți ale orașului.

-Dacă tot suntem în Luxor am putea vizita și Valea Regilor? A întrebat Ella.

-Da, tocmai vroiam să-ți propun! Răspunse frumosul meu musulman.

Valea Regilor se află lângă Luxor, aici pe o perioadă de aproximativ 500 de ani au fost construite morminte pentru nobilii și faraonii din Noul Regat Egiptean.

-Regatul Nou a fost epoca cea mai înfloritoare din istoria Egiptului având cei mai renumiți faraoni și fiind dominată de spiritualitate și artă. I-a explicat Ellei frumosul meu musulman.

Iar Ella a simțit un fior rece în întregul corp, vizitând acele locuri ai împresia că ești undeva la granița dintre viață și moarte iar dacă mai faci un pas treci în lumea de dincolo.

Așa a fost începutul vieții împreună a celor doi îndrăgostiți. Dar dumneavoastră gândiți că Afina n-a aflat de vizita Ellei în Egipt?

O dată ce Afina a aflat că frumosul meu musulmanul intenționează să-și refacă viața cu Ella, a și început să urzească un plan de acțiune.

Și cea mai mare îndeletnicire a Afinei este manipularea celor din jur pentru a obține beneficii personale. Și cum să renunțe Afina tocmai acum la frumosul meu musulman când toate afacerile lui sunt prospere?

-Dar ce fac eu cu doi copii? Să-i cresc singură? Și-a zis Afina! Nu i-am conceput de una singură așa că beduinul trebuie să-și asume responsabilitatea pentru ei și viitorul lor. O să am eu grijă de asta! Și-a zis Afina lăsând să i se vadă din nou pe față acel zâmbet diabolic.

Și să nu cumva să credeți dumneavoastră că frumosul meu musulman nu și-a asumat responsabilitatea! Le plătea celor doi copii pensie alimentară în fiecare lună, pensie care era dublată, triplată de alte bunuri și bani cu care el contribuia pentru a asigura buna creștere a celor micuți.

-Cum să procedez? Și-a zis Afina! Și ce credeți că a făcut aceasta? A plătit un localnic s-o seducă pe Ella, să-i facă avansuri și să genereze dovezi pe care ulterior să le arate frumosului meu musulman.

Însă Ella era aproape tot timpul în compania frumosului meu musulman, iar cei doi erau atât de legați sufletește unul de celălalt încât mergeau împreună aproape peste tot. Așa că Afina a ținut să-l infiltreze pe bărbatul plătit în mediul de afaceri al frumosului meu musulman.

Și într-o dimineață frumosul meu musulman și Ella s-au pomenit la ușa apartamentului cu acel bărbat.

-As-Salaam-Alaikum! (Pacea fie asupra ta!) Zise bărbatul când a văzut că i s-a deschis ușa.

-Wa-Alaikum-Salaam! (Pacea fie și asupra ta!) Răspunse frumosul meu musulmanul.

-Cu ce vă pot fi de folos domnule?

-Am venit la dumneavoastră într-o chestiune de afaceri...

Iar discuțiile dintre cei doi au continuat la o cafea pe care o pregătise Ella și o servise în sufrageria apartamentului.

Într-un final au căzut de acord să încheie un contract prin care firma frumosului meu musulman să-i presteze unele servicii noului venit.

Însă acest bărbat își căuta mereu câte un pretext să-l viziteze fie acasă, fie la birou pe frumosul meu musulman.

Iar în una din zile acest bărbat a avut grijă să ajungă la ușa apartamentului celor doi îndrăgostițe în lipsa frumosului meu musulman.

-Bună Ella! Zise numai decât bărbatul când a văzut că i se deschide ușa!

-Frumosul meu musulman este plecat! Răspunse Ella.

-Nu, defapt aș vrea să vorbesc ceva cu tine. Este o chestiune mai delicată.

-Bine, intră! Despre ce este vorba?

O dată intrat în apartament bărbatul a început să-i declare Ellei cât de mult o place și că defapt toate afacerile încheiate cu frumosul meu musulman le-a făcut doar pentru a ajunge în preajma ei pentru că inima lui îi aparține... Și multe alte declarații înflăcărate de dragoste au ieșit pe gura excrocului plătit de către Afina.

Iar Ella ce credeți că a făcut? A căzut victima Afinei în trecut iar acum bănuia că este mâna dânsei pentru că frumosul meu musulmanul îi explicase deja în amănunt toate cele urzite de Afina și tot răul pe care l-a suferit din pricina ei. Iar Ella a înțeles!

Și o dată cele trăite, acum era mult mai precaută. Așa că a luat telefonul mobil și l-a înregistrat video și audio pe excrocul cu pricina pe toată

perioada vizitei acestuia.

-Dar tu nu crezi cumva că eu am venit o jumătate de pământ ca o dată ajunsă aici să-mi înșel iubitul. Cred că ai probleme, cel mai potrivit este să consulți un psiholog. Răspunse Ella. Și acum te rog să pleci pentru că în caz contrar anunț poliția.

-Bine, plec! Dar cu o condiție.

-Spune!

-Te rog mult să accepți invitația mea la o cafea Ella! Te implor!

Ellei i-a venit o idee așa că a zis:

-Bine! Accept, mâine în jur de 3 p.m. ne vedem la o cafea.

Iar excrocul a ieșit din apartament mulțumind întruna și omagiind-o în continuu pe Ella.

O dată ce frumosul meu musulman s-a întors, Ella i-a arătat înregistrarea și au râs împreună pe săturate.

-Uite la ce m-am gândit! Zise Ella! Hai să-l întâmpinăm împreună mâine pe excroc la cafenea și să-l presăm să mărturisească cine l-a plătit. Sunt absolut convinsă că e mâna Afinei!

-Da, așa cred și eu! Zise frumosul meu musulman. Dar am un prieten care lucrează la poliție și mă gândesc să-l rog să-l sperie puțin pe excroc.

-Ce idee bună! Da, ar fi tare bine!

Așa au procedat! În ziua următoare s-au prezentat la cafenea toți trei, Ella, polițistul și frumosul meu musulman. O dată ce excrocul a văzut că este întâmpinat cu poliția a vrut să fugă însă ieșirea i-a fost barată numai decât de polițist.

În ora următoare excrocul a fost interogat de polițist și presat să mărturisească cine se află în spatele celor petrecute, iar în urma presiunilor acesta a recunoscut că Afina l-a plătit pentru a o seduce pe Ella și în acest mod să-i despartă pe cei doi îndrăgostiți.

Însă o dată ce Afina a văzut că planul ei a eșuat, a început să urzească un plan nou. Așa că și-a propus ca ea însăși să-l recucerească din nou pe

frumosul meu musulman. Și a făcut tot ce a putut să-i iasă din nou în cale, să-l seducă și să-l bage din nou în patul ei.

Așa că în una din zilele în care frumosul meu musulmanul era la birou Afina i-a făcut o vizită! Și ulterior Afina i-a mai făcut o vizită însă vizitele Afinei nu-l mai mișcau deloc pe frumosul meu musulman. Și Afina s-a gândit să treacă la planul B anunțând pe frumosul meu musulman că băiatul este bolnav și prin urmare să se prezinte numai decât la ea.

Frumosul meu musulman s-a grăbit numai decât să-și vadă băiețelul însă o dată ajuns la Afina a găsit-o pe aceasta așteptându-l într-o ținută provocatoare. Afina purta doar un halat din voal transparent peste lenjeria intimă.

Și după cum bănuiți, bărbatul tot bărbat rămâne ori cât ar fi el de îndrăgostit iar Afina și-a atins scopul și l-a sedus din nou pe frumosul meu musulman. Numai că de această dată Afina a avut grijă să înregistreze toată partida de amor cu o cameră video pe care a încorsetat-o într-un bibelou din fața patului.

O dată ce s-a văzut Afina cu înregistrarea în mână a și trimis-o printr-un e-mail Ellei!

Și eu stau aici în arșița deșertului și vă povestesc povestea frumosului meu musulman iar sufletul meu este ars de durere, o durere mult mai adâncă, mult mai fierbinte decât toată fierbințeala deșertului...

Pentru că nu am cuvinte să-mi exprim durerea pe care am simțit-o în piept atunci când am vizionat înregistrarea cu pricina. Și-am simțit cum se sfâșie sufletul în mine în sute de bucăți sângerânde, am văzut cerul, soarele și luna căzând peste pământ și întreaga mea lume pierdută. Pentru că frumosul meu musulman înseamnă totul pentru mine, el este tot Universul meu, începutul și sfârșitul vieții mele.

Pentru că Ella nu e nimeni altcineva decât eu însămi...

Iar în clipa următoare mi-am adunat puținele lucruri pe care le-am luat cu mine în bagaj din România și am părăsit în grabă apartamentul frumosului meu musulman, și-am vrut să fug de toată această durere...

Însă o dată ce am ajuns în mijlocul străzii mi-am dat seama că nu am unde să plec. Așa că am venit aici în deșert, am venit aici să respir aerul acestui

deșert pentru ultima dată, să-mi plâng durerea și amărăciunea, să-mi uit nenorocirea vieții mele...

Să mă prefac în acest nisip al deșertului, să devin una cu el și să dăinuiesc aici pentru totdeauna. Iar frumosul meu musulmanul va trăi în sufletul meu pentru totdeauna, și-am să-l iau cu mine în eternitate. Pentru că iubirea mea pentru el depășește limitele acestei lumi efemere. Și-am să-l aștept altă mie de ani până când sufletele noastre se vor întâlni din nou în aceeași dimensiune. Poate atunci va fi posibil să ne trăim fericiți iubirea, să ne împlinim destinul inimii.

-Dar mai am în poșetă somniferele acelea... Și-a amintit Ella începând să scotocească prin poșeta pe care o avea în mână, găsi cutia cu somnifere pe care le-a turnat pe toate în pumn și le-a băgat în gură rând pe rând înghițindu-le cu apă.

-Defapt au un gust dulce! Ce dulci sunt! Ele mă vor purta în înaltul Univers pentru totdeauna... Și-a zis Ella! Și deșertul este atât de frumos... Ce frumos sclipește nisipul în lumina soarelui... Cum mă leagănă deșertul! Simt că se mișcă nisipul cu mine... Și cerul este mult mai aproape acum, defapt cerul acum sărută pământul... Uite și stelele și luna dar chiar și soarele este aici, pot să-l ating cu mâna...

Ce cald s-a făcut! Este mult mai cald acum, simt cum fierbințeala soarelui îmi pătrunde prin piele și-mi încălzește fiecare celulă a corpului. Ce fierbinte a devenit deșertul dintr-o dată! Simt cum arde nisipul sub corpul meu de jumătate adormit... Nisipul este roșu ca jarul acum și fierbinte, mult prea fierbinte să mai rezist.... Dar voi adormi curând și sufletul meu va părăsi această închisoare biologică pentru totdeauna, va fi din nou liber și fericit... Voi zbura în înaltul cerului și voi coborâ în adâncul oceanelor, dar mai mult decât toate acestea voi fi mereu în preajma frumosului meu musulman, voi veghea pașii lui și-i voi săruta fața în fiecare dimineață.

Dar ce se zărește în depărtare? Parcă văd ceva mișcându-se pe nisip! E o siluietă umană! Se apropie... E frumosul meu musulmanul, nu, este un beduin...

Ce grotesc este beduinul în mijlocul acestui deșert! Pare că stăpânește tot Universul iar cămașa lui lungă și albă mângâie nisipul deșertului...

Se apropie... Pot acum să-i văd fața! Da! El este! Este frumosul meu musulmanul îmbrăcat în beduin...

Dar este și o cămilă, e cămila frumosului meu musulman, este el cu cămila și deșertul așa cum mi-a scris de atâtea ori în mesajele lui. Și cât este de grotesc! Cât este de divin în lumina soarelui pășind printre dunele de nisip! Dar ochii mei se închid! Abea mai zăresc deșertul printre pleoapele întredeschise...

Dar frumosul meu musulman acum este cu mine, îi văd lumia din ochi și-i simt buzele fierbinți cum mă sărută, îi simt mâna caldă înconjurându-mi trupul. Mă ridică în brațețe lui puternice și calde, mă strânge cu putere la pieptul lui și simt cum trupurile noastre se întrepătrund, acum suntem una, suntem noi, un singur trup.

Dar cămila... Simt cum mă așează pe spatele cămilei, se urcă și el în spatele meu pe cămilă și-mi cuprinde mijlocul. Ce tare mă strânge în brațe acum frumosul meu musulman! Dar nu pot să mai văd deșertul, abea mai pot ține ochii deschiși... Și nu știu exact dacă visez acum sau se întâmplă aievea toate astea... Însă simt brațele lui cum mă strâng cu putere și buzele lui cum îmi sărută tâmplele...

Am pornit la drum prin deșert, eu cu frumosul meu musulmanul și cămila, acum suntem fericiți pentru eternitate, doar noi și deșertul...

Acum suntem una cu deșertul... Mereu împreună, nimic nu ne mai poate despărți acum, nici oamenii, nici religia, nici cultura, nici etnia, nici culoarea pielii sau culoare sângelui, nici statutele, nici timpul, nici vârsta, nici dimensiunea existenței...

Suntem doar noi și deșertul, dăinuind împreună fericiți pentru totdeauna prin nemărginitul deșert...

Sfârșit!

Mulțumesc celor care mi-ați citit cartea și vă doresc să dăinuiți fericiți în nemărginitul Univers pentru totdeauna! Să vedeți adâncul oceanelor și să atingeți cu mâna stelele, și mai mult decât toate acestea vă doresc multă credință în suflete, pentru că credința schimbă felul nostru de a

înțelege și percepe lumea în care trăim și implicit pe noi înșine și acțiunile noastre în această viață.

Autoarea!

Editura Digitala este o platforma online de publicare carti digitale.

Intra si tu pe www.edigitala.ro si publica-ti cartea.

Website: www.edigitala.ro

Email: office@edigitala.ro